

. Marcus Beijar Mellin

**Novellen:
Förbjuden Litteratur**

© **Marcus Beijar Mellin Stockholm 2023/2024**

ISBN: 978-91-519-4956-7

Tryck: Författares Bokmaskin, av författaren själv, Stockholm 2024.

Förord: FÖRBJUDEN LITTERATUR.

Vad är 'förbjuden litteratur'? Finns det 'förbjuden litteratur' i Sverige idag? William S. Burroughs säger att bästa sättet att dölja något är att skapa ointresse omkring platsen där det finns. ATT INTE VILJA SE. Dr T.A. har tydligt pekat ut, att man i Sverige tittade på Soviet som modell vad gällde att politiskt förtrycka, och kom fram till att 'det psykiatriska' systemet där verkade effektivt för att undertrycka och förtrycka politiska dissidenter. Så man kopierade det hit, liksom man kopierade nazi-Tysklands sociala försäkringssystem rätt av hit till 'lilla Sverige'. Dr Benway säger i, återigen W.S. Burroughs DEN NAKNA LUNCHEN -

att han beklagar tortyr, ty, den är INTE EFFEKTIV. Den väcker nämligen försvarsinstinkten, så säger Dr Benway. Långvarig dålig behandling däremot, säger Benway, ger hos offret upphov till en SÄRSKILD KÄNSLA AV SKULD. Man

måste få offret att tro, att det är något fruktansvärt, ALDRIG SPECIFICERAT, fel på denne, och att den därför, från ens EGEN SIDA, förtjänar vilken dålig

behandling som helst.

I Sverige använder man hjärntvätt systemsatt genom "psykiatrin" som en effektiv förtryckningsmetod. Hjärntvätten går ut på att tvinga offret och dess närstående att tro på en sjukdom som inte finns. Faran, faktiskt livsfaran, i detta såg vi under den påhittade COW'ID pLandemin, där över 17 miljoner idag har dött av injektionerna som man hävdade var vaccin. På samma sätt som psykosen man genom vampyr-emperiet orsakar genom att i propaganda som Holy-wood filmer packa in symbolsystem uppbackade av dolda barn offer i svart magiska ritualer, som bygger upp en fiktiv psykotisk disposition hos den som växer upp där friskheten endast kan utlösas genom att 'bryta samman', så skapades COW'ID viruset i hemliga biolaboratorier. När man sedan medvetet 'släppte det löst' så var ju sken heliga Holy-wood med deras massmedia givetvis snabba i att måla upp bilden av att det var 'en sjukdom' 'ett virus' som skulle döda jordens alla människor om

'de inte' gick till sjukvårds systemet, och tog injektioner. Precis som inom 'psykiatrin' var dom som påstod sig bota COW'ID viruset, själva sjukdomen själva. Det handlade alltså i bägge fallen om utstuderad psykopati. De som ser igenom lögnernas labyrinter blir, ifall deras förföljelse för systemet inte anses föra med sig allt för mycket obehag för staten, stämplade som 'skizofrena' - alla rättigheter tas ifrån dem, och vilken anledning som helst duger för att spärra in dem. // den text som här följer - har en vän till mig skrivit: den heter 'Helvetet det är dom andra - Gunnar'. Författaren fick spendera över 2 månader i fängelse som bestraffning för att han skrev den,

med modern tortyr som inslag, en tortyr som genom att mixtra med kemin, bryter ned människans motståndskraft, istället för att som tortyr i allmänhet aktivera försvarsmekanismen hos människor, så att det gradvisa förtrycket, droppen som tillslut urholkar stenen, av hjärntvätt, ville att åtgärden skulle gå obemärkt förbi. Det har den dock knappast gjort, och vi ger här ut

texten i dess helhet, för att människor SKA KUNNA SE, vilket vidrigt monster som tuggar i sig sina barn (dock inte SINA EGNA barn) den svenska staten är. 14/3-2024

1.

..den natten somnade Profeten tidigt - ja - innan konserten var slut t.om - nånstans i mitten. Dagen efter var Taylor inte alls lika strålande glad som föregående dag - hon sa samma saker - men alla märkte att det var krystat.

Deras kärleksnatt ihop fredag kväll 'it's been a long time' var Taylors första ord i konserten - hade gjort henne SÅ lycklig: hon bara fnittrade som en liten tjej - och på tungan hennes var bara ett namn: Profeten.

Men denna sista kväll på galan, var hon ledsen, det märkte man, såg på kroppsspråket: 'if I can't have you, I might as well die, it would make no difference.' många gjorde givetvis sitt bästa för att inbilla sig och varandra att det inte var nån skillnad, men det var det verkligen. 'I keep on dreaming of things we never did. Without touching his skin - how can I be guilty as sin?'

Både Fredag och Lördag kväll hade Profeten varit ute vid konsertlokalen, innan konserten började. Bara för att visa sin respekt för artisten som gjort

ett helt album dedikerat till honom, och det var speciellt, väldigt speciellt. Ty det var hennes mästerverk, hennes genombrott egentligen, i alla fall för seriösa musik lyssnare. I det märktes att hon var upp över öronen förälskad i Profeten - det såg man nu: gårdagens show - efter deras kärleksnatt, hade hon fnittrat och lyckan bara utstrålat från hennes ansikte: nu var hon ledsen: en ung tjej hade haft kallfusions reaktion med hennes älskade denna natt: han hade somnat - utmattad - tidigt mitt i showen - och då han tillslut vaknat upp hade Taylor redan somnat och sov lugnt. Sen hade den unga tjejen kommit i en vision av kallfusions reaktion: detta var sista natten hon var i samma stad som sin älskade : imorgon skulle hon resa härifrån - och han hade inte knullat henne i natt!! - åh - vad hon längtade!! - vad hon älskade honom! Hennes kroppsspråk talade denna sista kväll om, hur uppriven hon var över att inte fått ha sex med honom denna natt.. Eller snarare: hon hade missat det!, eller: han hade somnat!

Som en besviken liten tjej såg hon ut: och i publiken sades det: hon älskar verkligen honom.

".. De dimhöljda ljusen på planet framför parkeringen hade skådat stora snömängder denna december i valåret 2024, dvs. USA hade val, det var dom djupa staten som ju styrde bakom kulisserna. Snöflingorna hade till jul stormat framför de stora lyktstolparnas starka ljus i December kylan, liksom ibland speedade förbi dessa ljuspunkter som lyste upp parkeringen som aldrig riktigt tycktes maxat fullsatt .. Maxat fullsatt, utom nästan ibland - vid lunch- tid på vardagar som oftast då besökare till sjukhusets vanliga kliniker hade åkt ut - förbi de vackra fälten - som om mornarna brukade bada i ett högst behagligt ljus, som oftast med dansande slöjor över dem, där bönderna om sommaren odlat sallad och rotfrukter och säd, men som nu låg under ett tjockt hölje snö - som ibland speedade förbi de lysen som lyste upp den lilla nejden kring ingången till 'dom speciella klinikerna' som var höljda i ett

mystiskt skimmer för allmänheten, där många inbillade sig att man 'hjälpde' människor. Snöflingorna speedade denna kväll snabbt förbi lysena omkring ingången, och omnejderna kring "sjukhuset" tycktes fulla av liv; man förväntansfullt väntade på en konung som skulle anlända just hit - så var mångas tanke just i denna stund; 'konungen' som många kallade superkändisen vid - var precis då på väg genom den igenkännande klicker människor på T- Centralen ned mot pendeltågen där han skyndade på väg ned för att hinna i tid ut till koncentrationslägret som den falska "kungafamiljen" satt honom i sedan ca

7 års tid.. Stämningen i landet påverkade nämligen inte det faktum att landet inte var en demokrati utan en smart uttänkt diktatur där ingen förstod vem som styrde, alltså en demokatur. Politikerna var bara marionetter till den ökända "kungafamiljen" och affärs-ätten Wal Enberg - med fler för allmänheten i det stora helt okända affärsmän som drog i trådarna bakom kulisserna. Konungen hade litet extra tid han kunde ta det här tåget eller nästa som gick om några minuter, men han skyndade ändå på, då han såg några unga tjejer litet längre ned i rulltrappan. Dessa två tittade bakåt mot honom, såg menande på varann, fnissade inkännande och gick litet teatraliskt ned i rulltrappan alltmedan konungen närmade sig. Han var precis bakom dem då de kom ned till plattformen och de skyndade enhälligt siktande mot dörren längst bak i första vagnen i pendeltåget, som gav upp ett ljud precis då han skyndat in i värmen 'stänger sig'. 'hann precis' tänkte han glad - lät tjejerna få ett litet försprång, och gick sen och satte sig precis invid dem på andra sidan gången, där dem precis intagit platsen, August, märkte snart de båda tjejernas blickar åt hans håll, bligningar från hon som satt åt samma håll som han, en meter över mitten gången, deras fötter som talade om för varann, att 'det är han!!' och så fort han vände huvudet åt deras håll, spontant kåta skratt och fötterna stötande till varann, och hon han funnit

mest attraktiv av de två, en super söt blondin, harklade sig, viskade fram något lågmält till den hon även attraktiva väninnan. Kungen var van vid sådana blignings-spel som han upplevt tusentals gånger tidigare från unga flickor i nedre eller övre tonåren, det var inget ovanligt med det. Vad som var ovanligt dock - var att tåget inte rörde sig en millimeter ur fläcken, men, vad hade han tid att tänka på den saken(?) nu när dessa två unga blöta fittor satt nån meter från honom och rå-stötte på honom?! Men han förstod signalerna och skyndade sig att ta upp sin mobil och ringa till koncentrationslägret innan han av sinnesrörelse skulle finna sig helt förhindrad. Han fick svar och berättade som det var, att några klättrat ned i spårområdet vid Solna och att han nu stod inne vid T Centralen, två stationer ifrån och att tågföraren använtade på gröna signalen. När han lade på reste sig den muslimska man som satt mitt emot han och gick av tåget. Genast kom de två unga sexbombarna med kåta menande skratt - över till han, tittade honom i ögonen, sättande sig mitt emot. Han var nu fullkomligt inne i henne som han funnit mest attraktiv av de två unga kvinnorna - hon log, tittade honom i ögonen och fnittrade kåt och ohämmat. Han betraktade hennes laxerade svarta skinnbyxor, smekte med blicken uppåt hennes lår, sedan såg han in i hennes ögon återigen. Nu var han tvungen att se på väninnan på ungefär samma sätt - utan att dock mena det lika mycket, men han visste av erfarenhet att han var tvungen att låtsas - så att inte hon skulle bli rasande svartsjuk och ställa till scener. Sen gick han åter till att betrakta den andra unga flickan mitt emot sig - som bara satt med ögon fulla av lustfylld kärlek och tittade rakt in i hans ögon. Han putade lätt med läpparna för att markera en slängkyss ut i luften mot henne, de båda fittorna fnittrade till, 'tack gode GUD för det' var hans tanke, väninnan hennes var än så länge nöjd hon med.

Han betraktade den unga fittans bröst - som hade hårdnat under den svarta jumpern och glansiga dunjackan, ännu inte helt mogna pga. hennes unga ålder, men nog så eggande. Han smekte med blicken ned mot fittan - och han såg i ett ögonblicks vision - den rakade drypande fittan under den där gyföppningen, redo för hans kuk. Han vickade huvudet lätt upp och ned alltmedan han blickade in i hennes ögon - symboliserande att han slickade henne där nere. Sen svalde han kåt - och log emot dem bägge två. Dramat var gripande.

De två unga tjejerna satt alltjämt och tittade på honom - tåget hade inte rört sig ur fläcken nu på snart 25 minuter. Deras kåta fittor som bultade för honom nere i byx-trakten fick honom att känna den 'shots of everlastingness all through this fleshy dress' som den engelska poeten Vaughan talat om. I detta där hans ben som njutningsfullt var utbredda - i ögonblick av extas

försiktigt och

ofrivilligt

drog

sig samman i en orgasmens pre-utlösning. Han

kände sekretet
 blöta hans kalsonger där
 ståendet pulserade. 'jag önskar kyssa er bägge' sa han tillslut litet
 sofistiskt, eftersom
 han redan förstått att det
 var han och den blonda sexet som verkligen hade attraktion, men väninnan
 skulle inte få anledning av hans beteende att bli svartsjuk. Just denna
 blonda skönheten till höger om honom på sätet mitt emot var nu vid hans
 ord nära att på direkten sätta sig i hans knä, man såg hur hon hejdade sig
 själv, sin böjelse. Den vid det här laget, trots att han ålagt sig att inte visa
 tecken på vart
 hans favorit
 lutade, svartsjuka väninnan sa efter en lång paus som återigen
 slutade i deras kåta fnitter: 'ja.. man kan önska mycket..' 'Schopenhauer
 skriver att man
 ska önska utan att vilja' tänkte kungen, men
 visste
 någonstans i
 sin upphetsade berusade hjärna
 - berusad av livslust, att varje ord var överflödigt. Han kände hela sin
 varelse ofrivilligt krypa i orgasmens ofrivilliga spasmer - där
 sammankrypandet var
 likvärdigt

med njutningsexpansion. Han tog med vänster hand om sin balle genom
 byxorna, för att rätta till ståendet så att det inte skulle göra ont, och kände
 återigen att kuken utvecklat lubrikant som gjorde kalsonglinningen
 alldeles blöt kletig.

Vad tisslar och tasslar i älskogens plan?

Hos de unga flickorna, på bussen under dan?

Där han sitter blyg, upplevande vad som gömmer sig under deras byxtyg.

Unga fittors våta myr.

Vilka oupptäckta världar som dölja sig i natt

deras spända stjärt

där hela deras drömmar och orgasm / till hans bild de tycka skön /

trots att drogpusharna försöker få honom död

genomborrad av pilen , kulan

som de som vägrar köpa

skräpdrogerna dicdoctorerna pushar på

/

men han njuter av deras unga fittor ändå

**Dock mera blyg är han nu
men ur blygsamheten växer styrkan kanske kan man säga honom ödmjuk
han är sin egen största kritiker så
han hatar sitt eget liv också
så som Jesus lärde i evangeliet
hans ödmjukhet är ett rop om kärleken som han önskar är blind för alla
felen,**

**den moderna tortyren tvingat på
och de med kärleken i sitt hjärta kan lyckas älska honom ändå.**

**Det krävs bara lite ett accepterande av insikten vad staten tvingar på:
fet fulhet och dumhet:
det vet väl alla vid det här laget?**

2.

Det började då jag var tvungen att byta rum till kill-vingen. Gunnar Ekelöf hade

redan varnat mig: August!, helvetet, det är dom andra. Och jag hade fått känna på sanningen i det, den bittra smaken. Därför var jag fortfarande 'intagen', inte inröstad som jag borde blivit i akademien. Inte fri minding my own bussiness som jag varit glad i, efter att ha överlevt kniven i ryggen från ständige sekreteraren, utan tanke på annat än att ödmjukt tjäna Allah, Herren. Mina ödmjuka dar och böner som bringade fram tårar i natten. Tårars vällust, himmelskt vatten. Nej. Precis som det skulle visa sig när jag plötsligt fick beskedet att jag skulle behöva flytta till kill-vingen, så började problemen hopa sig, ett efter ett. Det fanns mörka krafter som inte ens stod ut med min existens, jag hade redan fått känna av det; kraften i musklerna hos biffiga män. Män som egentligen var möss, men, som skulle göra allt för att starta helvetet. Allt allt allt var deras fel, 'these fucking guys' som Izzy kallade dom. 'they destroy everything'. Allt allt allt skulle dom rasera och förstöra, och tillsammans med förtalet, skulle dom se till, att jag inte ens fick

existera, även om jag inte aktivt involverade mig själv med dom längre. Första bästa tillfälle. Det var vad dom väntade på. Och precis som då satt jag nu inne på rummet mitt, och kunde nästan höra förtalet gå förbi, fotstegen, tonfallet hos patienterna, vislandet efter Satan som dom alla tillbad genom t:vn's massmedia. Det var en skräckfilm, och dom var alla del i den; vissa, som dessa här, som 'monster ur underjorden', och vissa andra spelande 'dr uppe' sitt fåniga spel, där dom teg ihjäl genierna och lät boysen i mörk blått göra grovjobbet. Likt att drunkna i djupa vatten, så var dom, sa Gud, likt en djup ocean med lager av mörker på varandra, och ifall dom sträckte ut handen kunde dom inte ens se den. Så mörk var deras sinnen.

Det hade kommit en ny galning som kallade sig 'Dennis' till avdelningen, men jag misstänkte att det var samme gamle Pierre som försökt sticka ut ögonen på en av mina nära vänner långt tidigare, åtminstone liknade denne Dennis honom. Han gick omkring och

stirrade människor rakt i facet, medan han gjorde gurglande underjordiska ljud, likt han var i färd med lustmördande och han slutade inte stirra även om man sa till och uttryckte sitt missnöje.

Sedan hade vi Pestper, som var en pervers och elak djävul, som enligt vad jag hört honom själv säga, gick till prostituerade och filmade deras avsugningar trots att han var gift och hade ett tre årigt barn, som han slog medan han sa att han älskade henne, hans unga dotter Bonnie, som han

tvingade att titta och tro på skrappropagandan han kallade 'nyheter'.

Jag hade redan märkt av hans oregerliga avund då jag precis kommit till avdelningen: det var under frukosten och jag gick in på toan för att slå en drill, det stank som fan och jag hade precis tänkt gå ut på en gång då jag såg någon rycka i handtaget. Jag visste att det var denna Pestper, ty han hade varit i kön precis bakom mig. Jag

förstod genast att ifall jag nu gick ut skulle han ge upp ett tjut och vanförstålla min image genom att påstå jag lagt av en fjärt, vilket jag inte alls gjort. Men jag hade märkt hans tendenser till hot och smutskastning de få veckor jag spenderat här, så jag filtrerade lukten medan jag mot min egentliga vilja ställde mig för att kissa, riktande strålen rakt ned i vattnet, så att Andreas från personalen som stod strax utanför skulle höra. Då ryckte det i dörren igen och jag hörde en vresig stämma som verkade spela indignationsteater säga: vad gör du där inne?! Jo, det var omisskännligen Pestper, det kunde man inte ta miste på. 'sluta stressa' skrek jag genom dörren, 'ja men jag ska tvätta händerna!' nästan vrålade Pestper tillbaks. Jag tyckte uttalandet var för idiotiskt för att bemöta, framförallt med tanken på att precis när jag tänkt gå ut han dragit i handtaget våldsamt, så här hade jag alltså ställt mig för att kissa, framförallt för att undvika hans onda plan jag med omedelbar kunskap bara en zen-mästare kunnat förstå, ju stått

ut med denna vedervärdiga stank som fyllde toaletten, enbart för att undvika attacken. Planen hade funkade bra uppenbarligen, fienden hade gett sig till känna genom att otåligt dra i handtaget och skrika utanför. Jag sköljde mina händer och tog papper att torka, återigen drog Pestper i handtaget, jag log medlidsamt åt mig själv i spegeln; att jag utstått denna stank så länge!, ett par idiot minuter öppnade dörren och mötte givetvis Pestpers fula nylle på vägen mitt i dörren. 'vad sysslar du med' sa han anklagande utan att det var en seriös fråga överhuvudtaget. Jag brydde mig alltså inte om att besvara det överhuvudtaget utan gick förbi mot luckan, varvid jag hör det förväntade skri: vem fan har varit på toaletten! Andreas som står där gör en min mot mig när jag vänder mig tvunget bakåt. Det tvingades jag till ty det hela var så uppenbart, hade jag inte varit beredd och på försvaret hade min blotta nonchalans mot indignationsteatern gjort en öppning att, som tolkningen ville ha det till, att jag 'skämdes' där vid frukostluckan, och alltså hade

mobbarna då fått tolkningsföreträde.

Andreas tittar på mig och suckar medan Pestper under en uppenbart dålig dramaturgi, återigen gassar: vem fan har varit på toan?, varvid Alexa plötsligt aktiveras i sin roll, och gassar tillbaka: det är väl den där nya killen, vad heter han nu igen?, h.. heter August. Jag tittar återigen på Andreas som ler och bara suckar. Jag frågar högt: har du observerat?, och

han höjer ett vetskapens ögonbryn och säger ett kort 'ja' i en suck som låter mig förstå att han tydligt hört min kissande stråle i toalettens vatten.

Senare frågar jag Andreas: du hörde väl?. 'ja, jag hörde hur dom försökte skylla på dig, du var ju inne där bara 2 minuter och jag hörde ju själv hur du kissade'. 'vad kan man göra åt saken?' sa jag, 'det är ju gränsfall till mobbingen', 'ja, jag vet inte vad man ska göra direkt'. Där släppte jag tråden, jag anade nämligen att hela uttalandet var ett dolt sätt att komma undan ansvaret. Kunskap implicerade ansvar.

Men jag hade redan anat förutsättningarna på stället. Precis som överallt i landet skulle övertramp gränsande till ren och skär terrorism uppmuntras mot dom som var mest politiskt medvetna och kunniga, på deras bekostnad skulle utlänningar kunna komma upp och trycka ned dom, utan att straffas för det av systemet, som dock vaksamt lyssnade efter minsta fel hos offret.

Ifall något sådant detekterades skulle den istället straffas, och förövaren skulle gå fri. Då det räckte med att ha något man inte kunde bevisa, genom film och ljud, för att den skulle ha ansetts blivit bevisad att 'ha fel' även om den garderat sig å aldrig så noga genom att påpeka att den kanske i just detta kom med luftiga spekulationer om möjliga 'konspirationer' så räckte det för att vifta bort alla dom andra mer bergsäkra uttalanden.

Och offret för terrorn blev då istället förnedrad en andra gång, eller t.om. dömd, ty den talade sanning och råkade

då säga nånting som dumarna enbart hade en åsikt om var galet, och den uppenbara lögnaren, terroristen, blev så frikänd, även fast hans lögner må vara helt genomskinliga.

Det här var första förkänningen om att någonting var fel med hela spektaklet. 'precis som vanligt då', tänkte jag litet bittert. 'samma skit fast annat namn, alla dessa svin som grymtar överallt. 'helvetet det är dom andra' hade Gunnar Ekelöf ju redan lärt mig. Du har så rätt Gunnar, som nu vilar i himmelen.'

'Vila i frid Gunnar min vän' tänkte jag innan jag gick och la mig den kvällen, och jag somnade snabbt, pga. tableternas övermakt. Ingen bön i natten var jag kapabel till, inga tårars vällust som i vad som nu tycktes 'förr i tiden' bara en sömn till synes utan slut, innan jag yrvaket slog upp ögonen på morgonen. Bra drömmar hade jag dock, så jag led inte nämnvärt av tidsförlusten. Ännu en helvetesdag, bland psykfallen.

Det var återigen Pestper som satt igång stress-syndromet. Saker hade

försvunnit från mitt rum på kill-vingen. Mobbaren hade, när den fått fritt spelrum och inte straffats för sina uppenbara övertramp samlat den vanliga sekten omkring sig. Sektmedlemmarna skulle givetvis komma att samlas kring att göra livet surt för offret. Den motvilja dom hade mot denne, vad dom som på så många andra ställen samlat sig omkring var avunden. Dom kunde inte stå ut med att någon trots allt hade det tämligen bra, utan hade samlats likt asgamar runt ett kadaver. Dom behövde inte ens konferera om saken, dom ansåg det precis som på tidigare ställen där August blivit attackerad helt oprovocerat, att det räckte med att August skötte sitt, var hövlig vid tilltal och som allt som oftast genial i sina uttalanden.

Det räckte. Alltså, inte för att bli accepterad som ju man kan tro. Utan för att förföljelsen skulle börja.

Patienterna som samlats i sekten, vilket inte var alla, men förvånansvärt många, bara satt och väntade på ett svagt ögonblick, likt nu när August till middagen tappade en plastgaffel pga. Tjocke stod alldeles tätt bakom, August visste inte hur många gånger han sagt till att han enbart ville ha litet space, åtminstone en meter för att känna aptit inför måltiden och inte ha nån idiot zombie i hasorna som nästan stod och dreglade över tallriken hans.

Nåväl, han hade varit trakasserad hela dagen, och hade redan nerverna på helspänn. Den falska tjänaren av Allah och Fanhim, ja, fan ta dem. 'ni ska veta att jag tar upp det här bara för att Fanhim har gjort en stor sak av det hela, och jag tänkte ett tag idag att det kunde bero på ett språkfel, att Fanhim som utlänning inte känner till att 'idiot' inte bara är ett adjektiv. Inte sa jag att han var en idiot. Jag sa att 'till och med idioter vet vad man menar med det här' och så nickade jag på huvudet. Varför förstod han då inte ett så enkelt och självklart svar som t.om. . idioter kan

förstå?, och blev så pass upprörd att inte ens sömnen kunde bringa glömska över vad han inbillade sig vara en oförlätlig oförrätt från min sida?, så till den grad att han driver en linje mot mig som han tänker sig hota det samhällliga fundament vi byggt upp här tillsammans med stor möda. Som överläkaren, hjärnkirurgen och neurologen Tadeo säger, så är avundsjuka en typ av skizofreni.

Människor som makt-missbrukar på detta sätt Fanhim gör, vad är det för fel på dem? Min mamma sa rätt, liksom Göran pekade ut, att jag är utsatt för detta rättsövergrepp, till synes utan slut, pga. avund. Avund är en typ av skizofreni, och Fanhim har gång efter annan bevisat sin småaktiga karaktär, genom att pga. avund medvetet sätta käppar i hjulet för mig. Vet ni vad avund heter på latin?

Daod: nej.

Jack: det heter In videre, varur svenska ordet 'vidrig' kommer ifrån. Vet ni vad

det betyder? Daod: återigen nej.

Jack: det betyder bokstavligen 'att inte se', vet ni då varför Fanhim inte förstod en bejakande nickning med huvudet då jag kom in?, som t.om.. idioter (här använd som ett medicinskt tillstånd, ett substantiv)?

SSK Sara: när du säger det så här så gissar jag att Fanhim inte ville se?, eller?. Jack: just precis svårare än så är det inte. Han lider i det här fallet av skizofreni.

Odd Wingdahl pekar i 'cigaretten efteråt' ut, att när någon kritiserar, så är det främst inte verket den kritiserar som utstår det svåraste testet, utan kritikern själv, ty, så säger han, ifall kritiken är orättmätig så faller det hån den försökte överföra på det kritiserade, tillbaka i full styrka på kritikern själv, som då får utstå hån. Jag undrar så här: ifall nu Fanhim senast då han förtalade min

sysselsättning i Gamla Stan och flera gånger tidigare mot just mig betett sig så här vidrigt: varför faller aldrig den ofördelaktiga skuggan tillbaka på honom?, är det nåt felsystem som säger att han kan bete sig gång efter annan hur vidrigt som helst mot mig, men att det i så fall alltid är 'ok' eftersom jag inte har några rättigheter?!, jag bara frågar och tycker frågan är adekvat eftersom det ju helt klart framstår som så.

Daod: när du säger det på det här sättet så låter det.. adekvat så som du sa..

Jack: så nu till händelseförloppet, om man nu kan kalla det för det, med tanke på att det knappt hände någonting utom i Fanhims huvud tydligen, vilket jag inte kände till: jag är på toppen- humör och varit på toppen- humör hela dan. Jag har blivit tackad för bara en 45 minuter sen av en tjej som är konstnärinna och mode designer, hon heter Sarah, och hon säger att jag är bäst i världen, jag har nyligen hjälpt henne med nämligen, att inte kastas

hjämplös ut i vinterkylan. Hon är runt 30 till åldern och bär samma namn som min fästmö i Tehran som också tycker jag är bäst säger hon, och efter min granne Sarah sagt det i telefon så pratar jag med min fästmö. Jag var alltså på mycket bra humör. Det lustiga är att även patient Sara, som bär samma namn som de två andra också tycker jag är bäst i hela världen.

Så jag var alltså på mycket bra humör. Jag kommer in med hörlurarna tätt slutna runt mina öron under min vintermössa, skönt att ha kommit in i

värmen från de tio minus celsius som råder utomhus. Nooshin öppnar, vi är glada och ler mot varandra hon frågar, tror jag, ifall det är bra, hör inte så där exakt under mina hörlurar som lyssnar på en favoritlåt 'jag sjungit' text Dan Andersson, komposition och framförande Dan Viktor, men jag svarar trots det att 'det är bra', liksom jag hälsar med handen på avstånd när någon höjer sin hand så, oavsett om den nu visar sig bara rättar till håret: för hövlighets skull kostar jag på mig

det, hellre än att riskera att den andre känner sig moloken för att jag inte hälsade. Den bild som Fanhim målar upp är alltså långt från verklighet. Han står där och stirrar på mig, mörkret kring hans panna får mig att undra vad som nu är på gång.

Jag har fortfarande låten i hörlurarna, tätt slutna omkring mina öron under vinterluvan, jag tror han återigen frågar, likt Nooshin ett ögonblick sen om det är bra, jag nickar entusiastiskt mot honom och ler, trots att det mörka i hans uppenbarelse skrämmer mig litet. Då säger han plötsligt 'du ska ha respekt när du kommer hit, varför du svarar inte när jag frågar dig?' jag säger då: 'jag nickade ju så här med huvudet, t.om. en idiot vet vad det betyder..' i mina ögon hade jag bara uttalat ett enkelt faktum. Men för honom var det tydligen för mycket, och kanske vet han ej vad en 'idiot' är pga. språksvårigheterna? Jag vet inte, men han påstår plötsligt: du är otrevlig. Detta plötsliga påhopp går jag dock inte på, utan håller ställningarna genom

att svara att det faktiskt är han som är otrevlig om nån. Innan jag är klar med allt säger han 2 gånger till Nooshin att gå in på avdelningen, begående tjänstefel då ju personal inte får vara i enrum med klienterna, men då han tjarar går Nooshin till slut in. Jag tänker säga 'Nooshin vänta' men avstår då jag tror det kommer trigga Fanhim. Han gjorde uppenbarligen tjänstefelet avsiktligt för att kunna förtala mig, vilket jag märker han har gjort och lyckats med. Min fråga nu är: ifall han inte har anledningen att för sin avund medvetet missförstå mig, dvs att en skizofreni han lider av fått honom att bete sig på detta exempellösa vis, är ju den enda andra förklaringen att han har lägre IQ än de som fötts som idioter, även idag kallade mongolider. Ifall så är fallet undrar jag varför han tillåts svamla ned min journal med sina vanförställda svar?!, bara undrar så där..

Daod: ja det kan man verkligen undra! Jack: jag vet att du själv såg, då du

gick förbi hur Fanhim stirrade hotfullt på mig och såg att du märkte att jag mötte hans blick av illvilja. Jag hoppas du tycker jag har rätt till det och inte ska böja mig ned enbart eftersom Fanhim pga. ett felsystem har 'övertaget'.

Daod: ja, du har rätt att göra det.

Jack: och jag hoppas att det här kommer leda till att Fanhim får sparken, och att jag inte ska behöva lida och få konsekvenser pga. hans självsvåldighet? Om ni inte låter honom känna av de konsekvenser han försöker projicera på mig, är det ju liksom att säga, att: ta en fri spark på Jack nästa gång när du vill och vi inte ser.. Du lyckades ju inte skada honom denna gång men fritt fram tills nästa gång BARA VI INTE SER.. Fattar du anställningsvillkoren liksom?

Det är ju liksom en förtroende position Fanhim har; vad han hittar på har möjliga negativa konsekvenser för mig, både nu och i framtiden. Jag tycker det

är oansvarigt att inte hålla honom till svars. Om han nu, helt åt helvete i mina ögon, inte tvingas genomgå någon behandling för sin skizofreni som yttrar sig här på arbetsplatsen som maktmissbruk undrar jag verkligen vad för typ av land vi lever i. Han kan ju inte bara fortsätta gå fri när han gång efter annan bevisligen utnyttjat sin position för att medvetet försöka skada mig. 'aha Fanhim' tycks ni då säga, 'du fick in en vänsterkrok sist.. Det var snyggt men det skadade den bundne inte så mycket, han kan fortfarande både gå och prata, ta en rak höger på honom nästa gång, det kanske lär honom att sluta upp med sin svanesång, som liksom vår 'behandling' är utdraget lång..'

Ni förstår i min värld har detta endast marginell betydelse, men, Fanhim försöker göra det hela till en huvudsak uppenbarligen. Som Odd Wingdahl skriver i Meteoriter: vad ilskna personer vill är ett och det samma: att tvinga oss till ett allvar vi inte känner. Vad som kan detekteras som en psykisk störning

hos mottagaren är dennes oförmåga att lyssna. Formuleringsförmågan fungerar dock oftast utmärkt, ja, ohämmat. Vad är det som gör ilskan så skrämmande, på samma gång som den är malplacerad?: det är att den vittnar om en avsöndring som bara den avsöndrade märker.

Försiktiga frågor för att söka utröna föresatserna kring ilskans orsak får den bara att växa ännu mer!: som om vi inte förstod! Men, det är inte på förståelsen det kommer an, utan på allvaret!

Som Palestiniern Mahmoud sa till Dan Cohen: Du från Amerika?

Dan: Ja.

Mahmoud: Very good.. (gnider sina händer) very good.. Vi har så mycket att tacka Amerika för!! Sååå mycket!! – De ger oss brödbitar och plåster på

såren.. åhh vi har sååå mycket att tacka dem för!!.. sen när dom gett oss litet brödbitar för att ISISrael svälter oss, sen ger dom ISISrael bomber att

bomba oss med och kulor till kulsprutor att peppra oss med!! Amerika är sååå snälla! – ser du det här barnet??! (Mahmoud visar på en liten grabb som står vid honom i 7 års åldern) ISISrael bombade hans föräldrar – nu är han utan lägenhet och fryser om vintern så mycket, och föräldralös!, har ingen mamma att värma honom och ge honom mat för dagen! Hur tror du han känner inför Amerika!?! En dag kommer han växa upp och bli stor, och utbilda sig som civil-ingenjör! – och DÅÅ kommer han uppfinna en atombomb som spränger hela ISISrael till smulor! Eller hur pojken min?? Pojken ses nicka instämmande – liksom psykvården försöker göra mig till flicka.

Öppet brev till Allahs falska tjänare

Allah säger; å mina tjänare, jag har förbjudit mig själv att vara orättvis, så var rättvisa mot varandra. Hörrudu din provokatör, jag ska säga dig en sak eller två; om detta vore rättvist skulle

du enbart vara här som patient; jag såg nog hur du tacklade Yousef in i skåpet i slussen så att hans högra axel blev öm, detta redan då jag var på UBan. Jag tog upp det med en SSK där.

Du är ingen trevlig person även fast du spelar charmig ibland. Men under där är du barbarisk och hård. Man må mena; det är väl inte så farligt? Det är inte det som är poängen, poängen är att ifall det fanns rättvisa här inne, skulle du vara patient här, och inte jag; varför ska du få betalt för att få mina dyra kavajfickor att säcka och förstöra mitt annars så goda humör, eller förtala mig för att vara 'paranoid' när jag vaktar över mina tillhörigheter tills jag känner mig säker att ingen är kvar på vingen; att det inte är säkert när du Abdullah och Fanhim smyger omkring, är ett redan bevisat faktum, bara det att ni efter en sådan markering låter min dörr stå öppen i min frånvaro när ni 'stängt', bevisar att det är ni som är osäkerheten, och inte 'säkerheten' som ni så fånigt och felaktigt kallas!, jag har redan blivit bestulen på en hel del, och när jag

enbart vakar över mina ägodelar, så sticker ni alltså direkt kniven i ryggen och hävdar mig vara 'paranoid'; alltså, även fast jag inte hade fått saker bestulna, så är det ingen som helst garanti när ni är 'säkerhet' (oj vad ni måste känna er malliga, att kallas detta felaktighet!), och ni vill uppenbarligen att mer ska bli stulet från mig, när ni helt nonchalant lämnar dörren öppen i min frånvaro, men även om det varit någon annan som är mer värt namnet 'säkerhet' än ni, så går ju dessa in i rummen och lämnar korridoren fri, så då vill man ju också hålla koll ifall någon nu medvetet

dröjer sig kvar i sitt rum som sedan obemärkt kan gå in på mitt rum återigen för att sno någonting. Men jag behöva vara inlåst här år efter år, fastän jag påverkar andra positivt? Det är inte bara orden i en mening som har betydelse. Enligt Odd Wingdahl i Beröringens ABC så är orden de facto likgiltiga. Det är som om man säger; 'let's eat grandma!' beroende på hur man säger det.. så har exakt samma ord två helt skilda betydelser. En, ett emfatiskt och charmigt sätt att sätta

sig vid pannkaksbordet en sommareftermiddag efter ett bad. Det andra en kannibalisk uppmaning som genast får dig att känna en kall hand greppa efter ditt hjärta. Det finns vissa, ja, merparten av personalen här, som sannskyldigt och tvunget använder ordet 'medicin' när de om kvällen ibland får för sig att påminna om de tabletter jag är beordrad att ta. Ja, jag säger beordrad och inte ordinerad, det vore ett för tandlöst ord att använda för det självsvåldiga, självrättfärdiga våld som jag blivit utsatt för på t.ex. avdelning UD. Jag har inget problem med personal som innerst inne vet att jag inte behöver någon s.k. 'medicin' som jag och de intellektuella jag känner och följer vet inte förtjänar den benämningen, men då du uttalar det liksom jag vore din hund eller nån underlägsen slav som kan kommenderas av dig trätt-gök till vad än du får för dig, då revolterar min själva natur mot ett sådant förtryck. Sen vill jag inte att du gräver i mina fickor så att de börjar säcka. Jag vill ta ut sakerna själv, eller att någon annan

mindre hårdhänt i personalen gör det.

Du snackar om Abdul-bulbul, att man inte ska stressa,! Om det är någon som sprider stress omkring dig så är det du. Många läsare och lyssnare av mina verk har uttryckt den mirakulösa upplevelsen att det är som att ett ofantligt lugn faller över dem då de läser mig. Gamla Stan legenden Alex de Belfort skrev bland annat dessa två reflektioner;

'Tack August, för att jag ännu en gång fått komma i tillfälle att ta del av ditt litterära skapande! Jag har under tisdagskvällen läst och levt mig in i ditt verk och dessutom helt glömt omvärlden så, att när ridån gått ner, jag förbryllad såg mig omkring, bara för att mötas av den mer än familjära anblicken av Eddies affär! Äkta konst kan ha den verkan...! Lyckosam fortsättning i detta och gott mod.

Önskar dig

Till August Strindberg från Alex de

Belfort

Tack August för att du givit mig tillfälle att i lugn och ro här i den sommartomma butiken, ta del av din märkligt fångslande diktning!

Jag finner varje dikt vara fylld av sin egen särskilda stämning och du själv också på ett påfallande sätt närvarande i din poesi. Där finns förvisso både stråk av solljus och nattligt mörker, precis så som det är för oss jordevarelser. Ja, jag kan ju bara uppmana dig att fortsätta med din diktargärning och med att vara trogen dess särart och klanggång. Lycka till! Jag vill önska dig alltgott!

Detta djupa lugn har du faktiskt lyckats uppröra, vilket i sig är hyperboliskt och upprörande. Jag tycker du ska ta dig en funderare i lämpligheten av ditt fortsatta 'arbete' med människor, kanske är du olämplig till det och borde arbeta med något som inte inkluderar individer som kan ta skada av ditt burdusa sätt, ett lagerjobb t.ex.?

Om det klagas på att jag må använda samma uttryck för skilda personer undrar jag verkligen över den mentala hälsan hos den med en sådan attityd. T.ex. så blir trettio tre plus två trettio fem. Men även $3+2$ blir fem. Ingen skulle väl våga invända mot ett sådant matematiskt bevis?

Och du Abdullah, din falska tjänare av Allah, inte förtjänande ditt födselnamn ens en gång, kan helt enkelt inte sluta med ditt maktmissbruk baserat på din småsinta knapphändig avund, precis som Fanhim, din småaktiga parner in crime! Samma set kör ni gång på gång: ni i era paranoida vanföreställningar, hittar lätt era offer på avdelningen där ni känner er ha fritt spelrum för ert maktmissbruk, och känner er duktiga när ni genom förtal gör ert offer mer och mer sjuk.

Ni hintar i brösttoner inför nån med mer auktoritet som ni smörar för så mycket att 'ni vet' att nåt 'konstigt beteende hänt' räknande med att det gamla är

glömt, när ni körde valsen förra gången, vilket tyvärr ofta fungerar.

Sen bygger ni upp mytens förutsättningar, genom att få offret att markera med sina ögon argt tillbaka, då ni står där och suger kuk, det ser man på er vidriga uppsyn nämligen, hur ni står där och låtsas bekymrade.

Då ska 'publiken tro' att offret är besatt av ett övermod, och grundtemat läggs, inför nästa provokation, ni ser det likt lagt på räls. Efter det kommer skithögen fram, som ska få en helt vanlig aktivitet, likt att städa rummet: då kommer ni med er ankdamm. Ni kommer för att bara 'påminna' helt plötsligt, liksom offret inte just gick förbi städ-grejerna uppställda, ifall han nu, vilket inte heller är fallet, glömt att det är torsdag och städ-tid. Men alla dessa brister påstår ni plötsligt, och er 'påminnelse' är bara ett listigt knep, att avge detta helt felaktiga sken.

Till råga dock på allt det!, så ska ni nu försöka sno åt er en falsk ära, ovanpå

alla dessa andra vidrigheter! Ni ska mena på, att offret ju endast lider av sin sjukdom, och efter er nästa provokation där ni 'påmint' 'om det', så ska offret behöva känna en kant i sin evighet!; det kan ju inte gå och städa nu!, då ett maktspel menar på att den är sjuk, och tar den städmoppen i hand, kommer ju allt detta nonsens framstå som sant! Och till råga på det, kommer den falska tjänaren av Allah och fan ta him!, då mena sig få ta äran från honom, samtidigt som dom trycker ned, och får en att känna sig skizofren, en diskrepans mellan tanken som ju vet, att den hade tänkt städa i alla fall, och den krypande känslan av vanmakten, att det hela nu är ett riggat spel, där man nu utnyttjas som en på förhand given förlorare.

Och ifall man vågar sig till den naturliga reaktionen, att uttrycka sin ilska så står dom där djävlar, som inte har nån koppling till Islam eller någon typ av godartad religiositet, och hånskrattar, och pekar fördömande finger; sa vi inte han var aggressiv?,

viskande i chefens öra insmickrande. Enda anledningen alla dessa vidrigheter kan tillåtas ha effekt, är för att det hela systemet är ett spel riggat med på förhand uppgjorda 'förlorare'. Dessa är de som nån gång i livet vågat kritisera systemet och inte varit lydiga löneslavar. Men vilken nolla som helst kan invadera landet under 'the new rules based order', och köpa systemet, och sen utöva sitt maktmissbruk, och om så tillåts, stampa på och göra landets nationalskald 'sjuk'.

På detta vis tar judarna som styr bakom kulisserna, in valboskap till länderna under kontrollerna, för att kunna behålla makten över goyimen (betyder 'boskap' på hebreiska) som tjänar dem, men förnekar och ignorerar implikationerna med hela planen.

Denna myndighetspsykopati dessa falska tjänare av Allah, Abdulbulbul och Fanhim utövar är värre än slag. I Allahs ögon är t.om. förtal värre än dödande, så som Allah uttalat saken i KVIGAN kapitlet i den heliga Qu'ranen precis

nånstans före TRONENS VERS. Men då ni ju bara låter maktmissbruket fortgå år efter år så har hela systemet diskvalificerat sig själv, och jag måste ta till andra medel för att försvara mig. Jag trodde saken var överspelad, men dessa två stråtrövare verkar helt enkelt inte kunna släppa stubintråden, utan bara försöka tända på den gång efter annan.

SLUT PÅ ÖPPET BREV TILL ALLAHS FALSKA TJÄNARE

När han så pga. av anspänningen nästan med flit tappade gaffeln på golvet, pga. Tjockes perfida fokus där han stod som en kroppslös vampyr tätt bakom. Vid ljudet utav plastgaffeln träffande golvet, gav Tjocke upp ett nästan läskigt hånskratt. Många gånger hade August sett Tjocke tappa en gaffel, en kniv, en sked eller dylikt. August hade aldrig lyft ens ett ögonbryn till hånfull reaktion och t.om. stått ut med Tjockes förslösande av hans tid när han skulle öppna socker påsarna i själva utskänkningsluckan

och hälla dom i kaffet, vilket man ju lika gärna och till och med bättre kunde utföra på sin plats vid matbordet med den fördelen att man då inte inkräktade på nån annans tid.

Då jag ju redan varit anspänd hela dagen var jag inte snabb att veta exakt vad jag skulle ta mig till. Då jag sträckte mig efter att ta upp gaffeln, och levererade den vid utskänkningsluckan för att lämna den över disken och sedan sträckte mig efter att ta en ny gaffel och skramlade i gaffelboxen när jag greppade en ny vrålade plötsligt Alexa: lägger du tillbaka en gaffel du tappat i golvet i lådan! 'ja' skrek Tjocke precis bakom mig, 'han lägger tillbaka gaffeln han tappade på golvet i lådan!!' jag säger till Shokofe på andra sidan luckan: dom förtalar mig! Då gastar bägge samtidigt lögnen återupprepas. Jag pekar på gaffeln vid luckan och Shokofe gastar tillbaka mot dom, för det är hon bra på: Alexa och Tjocke nu slutar ni! Här är gaffeln! Men dom två fortsätter gasta. 'Nu håller ni tyst! Så annars får ni inget

mer era djävlar! Så sluta djävlas nu!!'

Tjocke har under tiden rört sig ännu närmare mig och står nu helt tätt inpå; maten är upplassat och te vattnet snart färdigfyllt. 'öh Shokofe' säger jag, 'kan du säga åt honom att backa litet?'. 'så Tjocke backa för ini helvete!' säger Shokofe, 'vad är det för fel på dig??' när jag sedan sätter mig ned och äter maten börjar tautologin morra. Tjocke och Alexa fortsätter skrika och vråla om samma sak som dom just bevisligen haft fel i, eller snarare försökt ljuga fram och precis som alla idioter tror att dess mer dom upprepar lögnen dess sannare blir deras uttalanden.

3.

'om jag inte ens kan tala med dig, som anses som min vän, om min situation, utan du ska hänga upp dig på småsaker, hur kan du då förvänta dig att jag ska tala "öga mot öga och helst i enrum" med mina förtryckare som bara väntar på första bästa tillfälle att förtala mig och sticka kniven i ryggen,

vilket dom bevisligen ju redan gjort?! William Blake i helvetets ordspråk pekar riktigt ut, att den som stickigt kniven i ryggen en gång kommer att göra det igen. Så fort jag har massa positivt att ge, så är mina s.k. 'vänner' genast framme med skeden för att få del av medicinen som skänker värmen, men, så snart jag har 'problem' inte mig förskyllt, så vänder ni genast ryggen åt mig. Alla förutom en liten bråkdel. Förstår ni då att Gud gett mig 'programmet' för att skydda mig från förtryckarna?, då var och en förvisso kan ha fel i den givna situationen om de själva voro personligt involverad så kan inte en arisk publik av godhetsdyrkande, ens om de alla äro hycklare, jubla och applådera på scenen en uppenbar förtryckare, ty i detta fall, så om dom så alla vore hycklare, så kan dom omöjligt veta att alla andra uppesittare äro av samma lömska sinnelag som de.

Och det sken dom, om än tvunget, håller uppe, kommer tvinga dom att applådera åt styckets hjälte, och bua åt

förövaren.

På detta vis framstår pjäser av stora mått som något med verklig stil, där pjäsens mått blir ett försvar mot allmänhetens komplott.

..

4.

Det kändes som att någonstans bröts jag i allt det här. Att ondskan plötsligt var så hemskt påträngande. När jag sedan frågar Andreas om han kan försöka få stopp på förtalandet, ler han bara sitt vanliga leende, som alltid tycks vilja avge intrycket att han är mer a jour om läget än majoriteten, trots att jag inte sett några bevis för saken ännu. Han svarar kort att jag ska tala med Angelak om saken, vilket får mig att bäva mer, men Andreas menar på att han inte är i 'Alexas team' utan att Angelak är det. Jag bävar men går ändå till Angelak. Jag råkar veta att hon visat sig hemskt elak förr i tiden, innan hon kom till den här avdelningen.

Hon hade dock bättrat sig, kanske enbart smugit sig in i den nya miljön. Men jag misstänkte att hon fortfarande arbetade som politisk spion för gamla chefen, som var ond som djävulen.

När jag väl står där vid expeditionen känner jag mig delvis lättad; Nadja som jag nästan ser som vän sitter också på expeditionen. Jag börjar litet trevande om att Andreas sa jag skulle prata med Angelak, och jo då, både hon och Nadja hade minsann hört om hur Tjocke och Alexa hade 'skrikit, eller vrålat eller i alla fall varit väldigt högljudda om saken'. När jag fått ur mig denna mening kände jag mig plötsligt ställd utan att veta varför. Det var som om det att jag försökte finna rätt ord för upplevelsen för en stund sen knölat ihop sig i Angelaks hjärna och att hon tänkte, helt felaktigt: han kan inte hålla ihop sig.

Eftersom Nadja var närvarande så tog jag dock chansen och utvecklade snacket. Jag berättade om vad som irriterat mig under hela dagen och att

jag därför , helt och hållet mig oförskyllt varit stressad hela dan, om Abdallahs och Fanhims trakasserier och att jag ju enbart är rädd om mina saker och att en del, bland annat pennvässare och en film försvunnit för ca en eller två veckor sen. Då stack plötsligt Andreas upp sitt huvud och frågade vad filmen hette. Jag sa namnet och att min vän Göran ju gjort den. 'den ligger inne på Dennis rum!' sa då Andreas, nästan triumferande, ungefär för att säga: å vad dum du gör dig nu! Den ligger ju där inne. 'vilken tur att den kom till rätta' var allt jag sa när jag fick den i handen.

Jag kunde dock inte låta idiotin gå obemärkt förbi, att det var en självklarhet, så som de tycktes mena, att jag haft fel då jag visat mig bestulen, och att jag enbart 'glömt' filmen i rummet då jag pga. Dennis aggressioner bytt rum med honom. Men jag sa det inte på en gång. En trötthet och utschasad känsla föll över mig. Angelak som sagt att hon inte hade tid att säga till Alexa för hon hade slutat

för en timme sen, hade plötsligt under samtalets gång fått tid att knacka ned, Gud vet vad, antagligen förbjudna saker i mina journaler, det hade hon tid med! Och Nadja stängde dörren till expeditionen, antagligen mest för

att hon var rädd Angelak skulle skada mig med sin giftiga tunga.

Två frågor hade jag i mitt huvud som det nu verkade riktas sparkar emot: när sågs filmen för första gången på Dennis rum?, varför hade ingen sagt till mig om den, dessa 3 månader som förflutit sen jag bytte rum på avdelningen. Alla visste ju om att regissören var Göran, en vän till mig. Det var så han var känd. Skiljt från vår vänskap ville ingen erkänna sig känna till Göran, åtminstone bland majoriteten på skithuset.

Men, jag hade tittat på filmerna med många ur personalen och även en del trevliga patienter. Man kunde inte ha missat saken! Jag vilade hjärnan nå kvart och försökte få bukt med det illamående den dåliga behandlingen

under dagen över mitt sinne lagt. Jag flöt in i drömmarna och det förflöt ett par lugna timmar innan personalen kom och påminde mig om kvällsordinationen av skräpdroger som jag hela tiden uttryckligt revolterat emot. Jag ställde då frågorna till Nadja och sa att om hon kunde försöka få svar på dem.

Då stack plötsligt Andreas ut huvudet igen och sa att han kunde ge svar på frågan. Filmen hade man sett första gången för två veckor sen plötsligt liggande på bokhyllan i gamla rummet. 'det var då den försvann' tänkte jag förskräckt. Ingen hade tänkt på att ge den till mig då dom antagit!, enbart antagit att jag lånat ut den!

De insåg inte hur sjuka dom var, dessa överkokon, dessa dicdoktorer, som arbetade i den nya inkquisitionen, som berömde sig själva att arbeta med 'sjukdomen'; en sjukdom som var dom själva och ingen annan. Dom var små diktatorer i celler av kemisk tortyr och långsam kastrering i maffia formationer där statsapparaten utförde förföljelsen

av oliktankande med våldskapital medel, dom var sammansvetsade mot dom troende i en satanisk förening. Som förföljde sina offer, dom dag ut och dag in, år ut och år in projicerade sina egna sjuka vanföreställningar på, och på ett sådant vis rullade den "mystiska sjukdomen" år in och år ut på - tills offren dog av den långsamma förgiftningen - eller blev avrättade av "polisen" under tiden de flytt den hemska tortyr "behandlingen". Och anställda inom systemet var tagna gisslan dem med, ifall det var nåt gott i dem dvs. Precis som de torterade fångarna.

De visste att lämnade de sin post skulle med stor sannolikhet några värre komma i deras ställe. Och fångarna skulle bli torterade tusen gånger om; ifall inte de filtrerade till överkokon fångarnas uttalanden, och än värre tortyr skulle bli utkomsten. Medan dom verkligt psykiskt störda makthavarnas orealistiska utopier, skulle bli en lisa för offren, där de aldrig kom loss sen. Där dom 'etablerade' som dom felaktigt kallades, då det gällde en god handling,

stod dom där och låtsades hänga läpp i skriande falskt medlidande, sägande; jag har inte makten. Nåväl vägen till helvetet var kantad med goda föresatser. Men då det gällde att göra ont, hade dom plötsligt makten till det. Deras falska blygsamhet vad gällde omöjligheten att utföra goda handlingar var bara hyckleri, ett sätt att undkomma allt ansvar. Och sedan mena på; ock ock ock!, om jag hade makten ändå!

På detta lömska vis kampagnade dom på - utnyttjande dom värnlösas olycka att se 'bättre ut' "ändå!" , och lurade genom detta falska sken unga kvinnor att ge sig till dem, det var detta som var 'målet'. Att få dem i säng. Dessa kluster av ondska gjorde samhällsklimatet bara sämre och sämre; deras inbitna ondska hade den tumregeln. Det blev dock värre – Mara Korsfästarsson kom in – som ett bödelsjobb andra veckan efter nyår, och då visade det sig att förföljelsen mot mig icke givit tappt ens en tum – och – att Amalia – precis som jag givit

uttryck för redan tidigare – varit ett ljus i ett ansiktslöst mörker – som välldes nedför trappan – våning på våning – sekel på sekel – av hjärntvättsdroppen som långsamt urholkade stenen – och långsamt förvred spegeln.

5.

Fanhim öppnade fönstren för vädring helt själv den morgonen: jag hade druckit allt utom en slurk från den fulla vattenkaraffen Sandra givit mig igår – som nån typ av plåster på såren. Sandra hade frågat mig vad jag tyckte om att Sverige snart är i krig – ja – Ryssland var smart sa hon – hade väntat tills vi hade helt slut i våra vapen-lager – och sen!! – så formulerade Ryssland nu ett anfall mot Sverige.

”bara jag blir fri – så är det o.k.’ sa jag. Vattenkaraffen av hårdplast hade hon på min önskar fyllt med skivade citroner. Jag tänkte inget särskilt mer på Fanhim vid det tillfället då jag gick till morgonsamlingen – hade ändå ställt undan vattenkaraffen i bokhyllan – täckt fronten av den med

Världsbyggarnas Bedrägeri av min kompis Göran – ovanifrån med William S. Burroughs Queer, och på sidan med Janus Effekten – Under skuggan av Hermes director’s cut – och I melodiernas förtrollning, alla tre filmerna mästerverk av den samme Göran.

SSK Lindra pratade med mig tillsammans med min Kontakt Person och bästa vän på avdelningen: Muhammad.

Han sade att hon kallat till samtal för att informera mig om att det satts ’vak’ var 15de minut på rummet av ”doktor” pga. att denne ”doktor” bedömde det fanns en hotbild mot mig – så ”vaket” var för att ”skydda mig” från möjliga attacker.

Jag sade att jag inte tror det finns någon hotbild mot mig, och att jag redan konstaterat att denne ”doktor” är sjuk själv, (liksom så många, ja, majoriteten, utav ”doktors” kåren – framförallt hennes kollegor” men den där sista biten höll jag inne med för mig själv. Uppenbarligen var det hennes paranoida vanföreställningar som

spökade igen. Jag är fullt medveten om att man inte får säga så OM en ”doktor” ännu mindre TILL en doktor – men det var andra uppseendeväckande saker SSK Lindra sa under samtalet och Muhammads reaktioner var mest talande – även fast han mesta dels inte sa någonting – men en positiv tystnad utstrålade från honom.

SSK Lindra upprepade myten om att jag

”namngett patienter” i min litterära text

– och att detta hade format en hotbild mot mig på avdelningen.

Jag påpekade återigen att ju alla namn utom 2 var maskerade och det fanns varken plats, efternamn (dvs. enbart förnamn, och dessa var maskerade under olika tillnamn) eller annan info som gjorde textens figurer igenkännbara för allmänheten gällande de personer som öknämndes. Jag inflikade att lagboks-klausulen om förtal ytterst sällan tillämpades – utan bara i sällsynta fall då personen utpekats med

fullständigt namn och kunde identifieras av läsaren.

Så vad var då detta för olaglig handling gentemot mig de höll på med?

De hade redan på avdelning UB sagt mig att det var olagligt för alla anställda på institutionen – vilket på vissa avdelningar mer markant var ett modernt koncentrationsläger – att söka information om mig på internet.

Men nu hade någon typ av psykos slagit rot hos vissa styrande däruppe – och börjat pollinera sig i onskans blommor

– och dom inte bara följde min blogg minutiöst utan tog dessutom sin olagliga handling till förevändning att förfölja mig.

Jag var fången i koncentrationslägret; jag hade blivit fråntagen alla mina permissioner och ens tillståndet att gå utanför "sjukhuset". All min elektroniska utrustning hade beslagtagits – och jag fick inte använda den – jag kunde för min skräckvision se det sceneri, som hade gällt – om det inte nu varit så att jag hade massvis av vänner bland de styrande och personalen - ; en grupp grobianer med konstiga mobbarflin, som stirrade där borta i ändan av korridoren vid täppan till dörren...

Min dörr.. Långsamma steg – då man

drogats ned – av injektioner i skinkan. Hela min tillvaro förstörd – min framtid med min fästmö och mina sexslavar raserad.. det var

detta mål som var politruckernas med Mara

Korstfästarsson, (Karken) och Jessica Pesticca – nu i spetsen.

Tidigare hade det varit andra namn som gällt genom åren – men samma skit av tortyr och dålig behandling.

För snart 2 år sen hade Korsfästarsson och Jessica Pesticca gjort upp sin hemska plan – men misslyckats. Korsfästarsson hade kallat in folk från andra avdelningar för att göra "jobbet" dvs. spänna fast mig – och injicera sitt gift i stjärten, men – det hade inte gått nåt vidare bra – ty – personalen på avdelningen UB bjöd upp till motstånd, och det blev nästan handgemäng – innan dom invaderande vände på klacken och "gick hem" – tillbaka till sina avdelningar.

Nu var jag på avdelning UJ – omgiven återigen av vänner. UB var systeravdelningen rakt på andra sidan slussen. Så jag reste frågan vad SSK Lindra nu menade med det hela, att jag

'namngett'.

Jag sa som exempel: 'ifall jag skriver på min blogg att Muhammad är bäst – så kan väl för ini hela fridens namn inte varenda kotte veta att jag menar just han?!, just denna Muhammad?!'

Istället för att svara 'nej – så klart inte'

– så satt SSK Lindra och Muhammad där tysta – de tittade sig bortkommet omkring och kunde inte svara någonting.

Då sa jag: 'Ifall det nu är så att varenda detalj i mitt liv är känt till den

graden – får ni i så fall ge mig bevis på det . Annars kommer jag inte tro er på bara ordet. ’

Det framstod nu som att vi var nära att göra schack-matt: jag hade blivit kallad paranoiker för att jag – när allt det här började – hade kastat fram tesen att det var pappa som satt bevakningen för att rädda mig från förföljelsen; att han satt mikrofoner och kamera i lägenheten.

Inte som en förebråelse – utan för att förklara varför alla kände igen mig – och varför jag där, den 28 November 2016 – stod och njöt av solskenet och

stämningen på gatan. Jag hade även påtalat att jag var litet orolig och rädd att bli skjuten – framförallt för att en Rysslandshatare jag kände blivit så besviken att jag ’svikit idealen’ och accepterat att vara Mästare för hela Ryska Militären.

Nu vitsordade Korsfästarsson att ’det finns stora hotbilden’ – för att jag skrivit, ’Tjocke’ och ’Pestper’ och några till öknamn. Det var ju löjligt! – och nu VAR DETTA – dvs. den totala motsatsen, till varför jag från början blivit inte bara frihetsberövad – utan modernt torterad (!!) – DEN NYA ANLEDNINGEN – till varför jag nu skulle torteras med smärtframkallande medel, återigen, och ”låsas in resten av livet” så som Karken på ”Sibirien” uttryckt det i min pappas närvaro förra hösten på UD avdelningen. Och i detta ljus framstod ju hela inkquisitionen, när dom stämplat mig för raka motsatsen till föregående bedömningen – återigen: ’tidiga vanföreställningarna’ som något helt naturligt, när jag tidig 2022 i Januari sagt ’nej’ till ett skivbolags utgivande av musikverken mina. Men,

jag sa att jag ville fortsätta privata samarbetet med skivbolaget. Mina sinnes-kapaciteter var mycket beroende av att jag offrade mig själv som martyr för att knäcka myten Big PHarma hjärntvättat allmänheten med i mind-control, en mind-control som Cathy O’Brien pratar om, efter det hon som ung och attraktiv blivit sex-slav under Bush den äldre och yngre, och Billary och Killary Clinton, och den klick av vampyrer som styrde den nya världsordningens imperium från sina svartmagiska projektioner. Dom hade uttryckt att dom måste styra världen med mass mind-control, och Cathy O’Brien hade senare när hon reflekterade över det, efter hon blivit räddad av Mark tillsammans med hennes unga dotter, att man ju inte kan, så som dessa ’höga herrar’ tänkte, hålla ’världsfred’ ifall det var så att alla dom underlydande slavarna i sina sinnen var sjuka pga. hjärntvätt som massmedierna och systemet påtvingat dem.

I det Islamiska systemet, Islam, som betydde just fred eller frid, var det

mycket tydligt, att kommandot av strävan mot avgudadyrkan, i form av statyer och idoler och avgudar, var förutsättningen för att någon slags fredlig samhällskonstellation överhuvudtaget skulle kunna uppstå. Att utföra heligt krig var sålunda en grundsten för sann fred, som ju byggde på en inre frid. Att manipulera ett samhälle till lättja och lätthanterlighet

genom att hjärntvätta det att det var lyckligt, medan en fruktansvärd sjukdom växte sig allt starkare inne i slavarnas sinnen, som ju var så hjärntvättade att dom inte ens visste sig vara slavar, var absolut ingen väg till att uppnå fred. Mitt konstverk var en typ av vit-magi, om man så vill säga, där min offer position i ett Jesu Kristi lidande på det moderna korset, frigjorde människors sinnen så att dom kunde komma ur hjärntvätten. Därför var det icke passande för mig att rädda mig själv, varken ur 'diagnosen' som överstepräster satt, och heller inte till någon position som signandet till ett känt skivbolag betydde. Jag skulle kvarstå som en alltmer känd okändhet,

som ju egentligen följde de Islamiska reglerna vad gällde halal ekonomi, och martyrstatus. Så som Allah säger i Quranen: Säg: "Väntar ni på att något av de bästa två sakerna ska tillfalla oss: vinst eller martyrskap? Men Vi väntar på att Allah ska drabba er med en plåga antingen från Han själv eller utav våra händer. Så fortsätt vänta! Vi väntar också med er."

'När de rätta förutsättningarna infinner sig manifesterar sig verkningarna' så som Zen-mästaren uttrycker det.

Martyrskapet fortsatte sålunda. Att jag hade mage att säga nej till det kända skiv-bolaget, hävdade Jessica Pestica var "grandiosa

maniska vanföreställningar"! – när dock tidigare 2011 jag, bländad av den falska myten, sagt 'ja' till svenska akademien när vi hade ett bra fungerande privat samarbete, att bli officiell medlem – av vad jag då uppfattade som det digra sällskapet, och sedan då "psykiatri" åter kom in och förstörde mitt liv – och i hoppet att dom skulle göra nåt på trots påstod mig vara medlem i svenska akademien (vilket jag faktiskt var på

den tiden, fast i privat samarbete), - då hade detta helt motsatta mot vad gällde musikstudion nu, stämplats exakt samma 'diagnos' på mig: 'paranoid skizofreni' – med grandiosa maniska vanföreställningar!

Var inte detta kontentan av Agent X – som det ju visade sig, att Akademien bestod av: idoldyrkan!?

Att lagen var hur än lagmännen – överstepräster, maskerade som "psykiater" vred och vände på den – om så fullständigt motsägelsefulla uttalanden över tiden?!

Alla dessa motsägelser formade sig tydligen helt naturligt till ett helt i reptilhjärnan som styrde över överste- präster och ledamöterna, i det sexuella utnyttjandet – njutandet av dom duperade offren som kanske kände sig utvalda just för att maktmänniskorna betalade dem en del stulna pengar – eller tjänster för deras sexuella uppgivenhet. På det viset kunde sådana motsägelser bildas i deras sjuka hjärnor till ett helt.

6.

'Vi vet att ni är läkemedelshoror, så kallar Big Pharma er.. och så ska även vi ha rätten att benämna er och er sektledare! Vi vet att det är er heliga ko, som ingen får ställa frågor omkring.. Men fakta är – att vi är väldigt intresserade av att veta just omkring det ämnet vad ni ordinerat – vilken brottslig aktivitet ni håller på med etc. Det är uppenbart att Jack inte får ha några dåliga stunder – ens när han blir stressad av den mobbing som försiggår på avdelningen från några intagnas sida.. – då skrivs detta genast ned i dom värdelösa "journalerna" vilka endast bevärdigas att användas som dass-papper! Men sådan skit sitter ni sedan och när ni skrivit ned går rapporten vidare till era sektledare, som då anser sig ha en valid anledning att förvärra situationen 180 grader. Ifall det efter 20 minuter blev bra – eller efter en natt av behag. spelar ingen roll! – längre – det 'är nedskrivet' att offret visade några 'dåliga sidor'! – då blir detta anledningen till

inskränkningar – och att 'höja dosen' så att den mår hemskt dåligt hädanefter. Men om man påtalar det – får man ju det självklara svaret: 'han håller på att bli bättre.. vi såg han mådde dåligt – så vi "reagerade".'

Hursomhelst så tänkte jag inget mer på Fanhim – tiden gick efter morgon samlingen. Fönstren var öppna halv- timmen.. Vad som plötsligt slog mig – var flera sammanträffanden:

Fanhim hade ensam öppnat vädringen på min vinge – anledningen: Nataly var tvungen att gå just då, efter att ha öppnat fönstren i rummen med Fanhim i vinge 3 var 'brist på personal'. När jag satt där i samtalsrummet och hörde på Lindas rapport från galna kärringen – att de blivit beordrade att ha 'vak' på mig var 15de minut pga. 'en hotbild' tyckte jag det hela lät rejält konstigt.

När jag sedan såg Sandras citronvatten stå där med bara litet kvar, undrade jag för mig själv om jag skulle våga dricka resten. 'Hotbilden' var definitivt ingen välmening, ifall Fanhim t.ex. skulle lagt cYankalium i drycken – hämndlysten som han var för sin avundsjuka jag

exponerat, skulle dom givetvis ta nån stackare på avdelningen som syndabocken.. kanske trevliga Jed som älskade mina böcker – och som frågat mig om jag hatade judar. Jag hade svarat att frågan är fel ställd och att han ännu inte förstod förutsättningarna för den. Då såg han så där sannskyldigt skamsen ut och sa: 'jag frågar för jag är nämligen själv jude'.., det sista med det där charmsöta leendet av att ha blottat sig.

'Det är absolut inga problem' sa jag – och menade det verkligen i hjärtat.

Jag var sugen på det där citron- vattnet.. jag ville verkligen dricka det och hällde upp i min flaska sista skvätten – alltmedan jag tittade på konsistensen medan det flöt ned.

'Inga föröreningar!' vad jag kunde se. Sen kände jag med högra handflatan på ett par centimeters avstånd mot flaskan. Jag kände den stickande

känsla i fingrarna jag lärt mig betyder: giftigt. Men – annars kände jag ingen direkt fara.

Vad skulle jag sätta min sista droppe på en slurk citron-vatten? Jag gick och

hällde ut det i toalettvasken, och såg till att ingen såg. Sen tyckte jag mig vara klar för vinter-natten – som närmade sig, men Pestper – han var lycklig och "fri" – förmånerna började rasa in: det var hans belöning för att ha mobbat och konspirerat mot mig – och när jag ville ha tillbaka min egendom – stämplade genast Mara Korsfästasson en 'paranoid vanföreställning' etikett i pannan på mig – om man nu får uttrycka sig bildligt: Jag hade redan för länge sedan insett att hela djävla systemet var riggat för att på ett usurperande vis utbilda terroristiska lögnare som bara dom lyckades dölja sina brott blev belönade – medan deras offer misstänkliggjordes och förlöjligades: det räckte med att förövaren visade sin fisförnämhet genom att vissla sig igenom en vals av förnekande: då var det så att Jessica Pestica, Mara Korsfästasson, och Karken genast belönade dem – och tryckte ned offret för att få det att kvävas i sin egen förbittring. Tidigare hade det varit Anna Tjockberg och Joel Horman och Jaro Lotsky med fler som

stått för förföljelsen. Ända skillnaden var att nu var det andra namn och annan "lag-rum" – hur nu man kunde kalla det "lag" då hela landet var laglöst, eller värre.

"Lagarna" användes för att förfölja friska och normala människor – långsamt döda dem – och för att uppmuntra våldtäktsmän och tortyrledare och sprida skräck och kaos över hela samhällen.

Pestper hade varit förslagen i det – och försökt göra sig på alla sätt till min fiende, vilket han misslyckats med, men – det spelade ingen roll för Mara – den sinnessjuka hortanten – hon belönade honom i alla fall rikligt, och gav även Pestper den skenbara skade- glädjen av att ha nedtryckt mig, offret, när jag inte ville låta saken hållas – utan inte brydde mig om attackerna.

ANTECKNING 12/1 – 2024

Idag tog konspirationen från "doktorerna" i Nya testamentet benämnda mer korrekt som 'överste prästerna' fart ordentligt, att döda mig

(eller snarare värre: se Koranen 2:217 'Fitna är värre än dödande'); de beordrade personalen – mina vänner – att injicera mig med Risperidol 50 mg. De ville inte men var tvungna. Enda anledningen till detta hävdar dom (översteprästerna) att jag skrivit på denna text, och publicerat den. Dom tar vilken förevändning som helst – dvs. Förutom det 'vecko-långa "doktor" ' på avdelningen UJ (istället för doktor Amalia) Mara Korsfästasson, tvingade mig att byta avdelning. Jag har dock blivit väl mottagen på nya avdelningen – avdelning UL – utav personalen: de flesta känner mig – och

de har låtit mig veta att de förstår att jag är utsatt för förtryck: och att de kommer hjälpa mig att bli fri så mycket som står i deras makt. Den ordinarie doktorn på avdelning UL – i orden från en anställd – 'lyckades ta semester' innan jag kom. Även det var så klart planerat, men frågan är från vilken sida. Nu är det sinnessjuka doktorer som har stafett vikariat i majoritet – som bara vill förstöra mig som är ansvariga, en ena dagen och en annan nästa etc.

7.

**Jag sitter här och väntar sval / är första vårkvällen, där pölna synes
liksom hav, / speglade himlens blånad och inga kval, jag själv grubblar. /
men, liksom spindelnet, är landet fångat / i många vi(I)ssna själar som grät
/ då deras kärlek kramades ur / i den falska, ack så falska anklagelsen:
sjuk! // det var så man kallade dissidenterna här / och all världslig flärd,
födde istället en inre misär / som gruvliga kval, hal var politikernas sfär / all
deras skydd, långt bort från himmelsk dygd hette: att du är trygg. // men -
det inre trycket som, kom som att svälja blixstens dån / var fel sätt att
värma på, så Karmat sade oftast så:**

**/ din ignorans, likt luftens balans, i åskslaget sitt - där distansen mäter
lång distans, mellan molnen / där blixten träffade mitt i prick, på samma
sätt, stal din ignorans, det själens dans, i det du där elektriciteten fick -
var liksom ett långt borta mord / där satans bedrägliga ord, ditt hjärta
träffade prick, / och din dåniska värld, där en inre misär, drog färgen ur
allt levande //**

**nu är du här, utöva civil olydnad medan ännu är - tid. Tiden den bär tillslut
frukt; till slut, till slut, håll ut..**

**Lasse B kom till salen och höll denna plädering inför dom förstockade
öronen av judarnas korrumpade lakejer:**

**Skäms ni inte för er själva?, vilka åbäken åt Big Pharma, vilka horor ni är?
Har ni ingen skam i kroppen?. Att kalla er själva för läkare när ni är dumma
åbäken som mördar mänskligheten! Massmördare som tydligt visar på
sanningshalten i Allahs ord i Quranen, där Han säger att mördar man
orättvist en enda själ så är det som att hade man mördat hela
mänskligheten! Tror ni dumma åbäken alltså att dess mera ni upprepar
rena rama lögnare som hittats på från början, att dessa då blir sanning då?
Hur kan ni se er själva i spegeln och i bibehållen självrespekt kalla att ni
'läker' då det enda ni i verkligheten sysslar med är hjärntvätt på mass nivå,
med vilken vi nu vet ni i längden då ni malt era lögnare och allvarligt stört
och skadat dem ni i**

**läkare-eder svurit att värna? Ni är ju inte riktigt kloka allvarligt talat. Ni
står för ett fullständigt korrupt system! Fullständigt!**

**Vad är det alltså för fullständig gallimatias ni upprepar som riktiga idioter
år efter år? Inget av det stämmer ju! Inte ett ord sanning kan ni tala. Ni hör
sannerligen eller egentligen hemma på dårhus själva. Där passar ni. Nu
vägrar jag säga ett ord till och lämnar denna lögnarens sal!; ja, man vet ju
redan vilka lögnare ni har att komma med! Tänk att ha blivit så fördummade
av maktgalenskap att man inte ens behöver vinnlägga sig om att ens
behöva låtsas vara övertygande i sin argumentation. Då har man verkligen
nått botten! Den ABSOLUTA botten. Ni kommer aldrig få sista ordet,
ALDRIG, ty en ingrodd lögnare får aldrig det. Frukta Domens dag, det säger
jag bara, men det enda ni då kan komma på är att anmäla mig för hot!**

Detta visar dock bara vilka fullständiga satanister ni är! Men dumbommar återigen; intelligenta satanister vet åtminstone att Gud existerar och att det finns en

domedag.. Men för er är det alltså ett hot. Ja, nu lämnar jag salen med dem orden. Lycka till säger jag bara. (lämnar salen)

Och elit nicke tänkte skälmskt: nu har jag enormt försprång framför august! Ja, det fuskade jag mig till genom att kuta genom skogen!! Och nu står jag här och passar skälmskt så att det ska framstå som att han jagar mig. Ja, el-li- tten körde alltid med samma fula taktik, och sen skällde hyenorna i tak- ktik: här lasse lasse liten han går där sliten ! Medan vi kända parti människor glider på nån klubb som vi inbjöd lasse liten till OCH ETT ENDASTE SAMTAL han gör nu, som vi vägrar svara på vår lur innebär en plågsam markering: lasse liten får inte vara med i vår förening!

Helgen innan häxprocessens dagliga 6 månaders fejk-process, där häxdoktorernas kommunistiska hantlangare i Förvaltnings-FELEN skulle utfärda sin vanliga dom av destruktions av en politiskt inkorrekt person, som

skulle sättas på samhällets sopstation, så gick August ned till tunnelbanan som vanligt en Fredag kväll för att ta banan intill innerstaden som bara tog 6 minuter från hans hem-station..

Tre flickor i övre tonåren satt på en bänk över de tre spåren och en perrong i mitten, ty Liljeholmen var en knutpunkt, både för spårvagn, buss och tunnelbana, och om nätterna Jack varit efterlyst, hade han hört banan köra ut över vägen nedanför berget, och in i tunnelbane hallarna som var på andra sidan vägen, ett hemtrevligt ljud.

De tre unga tjejerna, precis som tusentals andra unga tjejer August stött på, skrattade kåta när de såg honom, och vinkade på avstånd. De gjorde hjärtan i luften med sina händer och August gjorde samma hälsning tillbaka. Profet Muhammad hade sagt att man skulle frukta Gud vad gällde kvinnor, och att den bästa av muslimerna var den som behandlade sina kvinnor bäst. Och att om man fick en hälsning skulle man hälsa tillbaka med något likvärdigt, helst något ännu bättre. Så August tyckte det var fånigt att bara

stå så där på avstånd utan att det hände någonting när det så uppenbart fanns intresse. Två unga blondiner satt straxt vänster om honom, och tittade svartsjukt på, snart kommer tåget, tänkte han. Så han gick över till andra perrongen för att prata med sina älskarinnor..

När han kom dit, var de dock borta. Han tänkte inget mer på den saken, utan gick ut ur tunnelbaneuppgången och tänkte att han skulle gå den korta biten in till staden..

Men, när han kommit en bit ändrade han sig, och gick ned till ursprungliga

perrongen.. Han hade missat tåget som blondinerna tagit, men vad gjorde det, det fanns redan fler unga tjejer som riktade blickarna uppmärksamt mot honom.. Och så såg han plötsligt.. till sin fasa, de två unga älskarinnorna på andra sidan spåren, plötsligt stå med två vakter, och de pekade mot honom. Vakterna såg ut att tveka.. vad hade han begått för brott?, för att förtjäna denna fasa..

Han gjorde processen kort och gjorde slag i saken i sin ursprungliga plan,

som ju varit att ta en promenad in till staden.

När han går längs vägen, ser han plötsligt flera polisbilar passera honom, och när han kommit över Liljeholms bron, så ser han en polisbil passera honom på andra sidan, blinka med blinkern och ko-vända innan korsningen..

JAG ÄR EFTERLYST.. tänkte han panik- slaget.. FÖR INGENTING.. DOM ÄR BEREDDA ATT ARRESTERA MIG FÖR VAD SOM HELST.. MINSTA LILLA SAK JAG GÖR..

Och han tänkte på despoten Odd Wingdahl, som skrivit: den som är beredd med sitt 'bu' så fort jag gör något är ingen verklig fiende, den förtjänar den hänsyn som visas lom- hörda: att få tala utan att bli motsagd.

Men, Odd hade aldrig förstått Franz Kafkas Processen, ty han hade aldrig varit utsatt för en sådan förföljelse Jack och Nils K. funnit sig i.. och Svenska Akademien hade visat sig vara en orgie-institution, som utnyttjade svenska unga tjejer.. Ingen i Akademien hade dock dömts för detta, utan fått

fortsätta, dock nu exponerade för allmänheten efter mer än 30 års svineri, där de utnyttjat Akademiens resurser för att ge sig själva fördelar och lägenheter och pengar som de utnyttjat för att bygga upp en falsk verklighet, där syftet var att knulla unga tjejer..

Men, varken Nils K. eller Jack hade ens fått ett omnämnande av Akademien, även fast de i majoritetens ögon skrivit den bästa litteraturen.. Och ifall så August och tidigare Nils K., som myndigheterna tillslut summariskt avrättat på öppen gata, ens talade med sina älskarinnor, så kunde alltså detta ge upphov till ett polisiärt pådrag av dom genomkorruperade myndigheterna. Det var Bernadotte släkten som satt på den falska tronen som gav upphov till detta; dom tog varje chans att förfölja den skola Nils

K. skapat, enbart för att Nils K. varit modig nog, att inte ge upp Islam inför Prinsessan Madeleines önskan till giftermål med honom, utan propsade på att hon förvisso gärna fick bli en av hans kvinnor, **MEN INTE DEN ENDA.. Bernadotte bara fejkade det att vara**

intresserad av Islam, i verkligheten förföljde dom muslimer, bara för att dom inte fick helt igenom sin vilja..

August hade skrivit en recension av Franz Kafkas Processen, utgiven efter

Kafkas död 1925, när han spenderat sin fångenskap inne på avdelningen i samband med det absurda påhoppet pga. litteraturen han publicerat på bloggen:

Franz Kafkas Processen (övers. Karl Vennberg) är ett mycket genomtänkt – ja – visionärt – uppsatt skådespel – som på pricken visar vår moderna hemska verklighet. En realitet bakom det skådespel illusionen vi lever i dag efter dag: vad som händer om man inte är en lydig skatteslav – och icke är makthavarna till behag.

Det är givetvis de bedrägliga söta flickorna som är både startskottet för Processen – och som katalyserar dess slutscen: utan att vi dock egentligen kan beskylla dem för att bära det slutgiltiga ansvaret.. vad gör inte en kvinna med sin sexuella charm – för att blidka en supergrym övermakts

darrande hand?!

Karaktären Leni t.ex. som arbetar hos advokaten Huld, som mat bespisare och givetvis också kock-sugerska, håller klienterna lugna med sina sexuella smekningar, och utverkar på detta vis att Huld betalar alla hennes räkningar.

Vad som slutligen får slutakten att ske – är uppenbart det – att Josef K. – Processens huvudperson – tappar fattningen då det visar sig att Leni inte allena är bara honom till behag – utan en hora – som roat sig med honom ett tag.

Han tappar fattningen så att han ställer till en förfärlig scen med Advokat Huld, Leni och köpmannen Block.

Vad som slutligen faller honom – är att han råkar försäga sig – pressad av avundsjukan mot den i samhällets förkastelsesdom långt underlägsna i rang köpman Block. Så som advokaten uttrycker det:

Jag förmodar – sade advokaten – nämligen, att inte bara er felaktiga bedömning av mitt juridiska bistånd utan också ert beteende i övrigt har sin

grund i att man, fast ni är åtalad, har behandlat er för hyggligt, eller rättare sagt, för slarvigt, skenbart slarvigt.

Josef K. tror genom detta att han har rätt till sunt förnuft – och att uttrycka sig – så som han ser det på goda grunden indignerad.

Men – verkligheten bakom maktens fasader ser inte ut så; där gäller total självgodhet mot alla underlydande, och advokaten vet det, men har försökt så gott det går att blidka K.s långsamma dödsdom i Processen.

Ledtråden får vi i början, där K. uppvaktar fröken Bürstner, som med största sannolikhet är en som känt sig tvungen att prostituera sitt kön till övermakten. Det talas om att K. sett henne i stadens gränder, uppvaktad av olika männen. När han såg, vågar sig på att kyssa henne ändå – faller bilen långsamt genom bokens drygt 300 sidor.

Processen börjar med ett burdust inklivande i K.s privat-liv.

Polisens springpojkar finner sig en morgon plötsligt i hans rum på pensionatet, och beter sig som att de

kunde göra vad som helst med K. och hans saker.

De är ovanligt tillmötesgående – visar det så småningom sig, och K. får dock fortsätta jobba som vanligt på sitt arbete – som prokurist på banken. Dvs. han FÅR vara en lydig skatteslav, men fortfarande häktad, precis som i "psykiatriska" systemet.

Hans farbror fixar honom sen en släktings vakande tjänst – Advokaten Huld som offentligt biträde. Genom en fabrikör som har goda förbindelser med banken – får han så en personlig rekommendation till målaren Torelli. Torelli ger honom rätt i att han, fastän han huserar i en liten 1 rummare med icke öppningsbart fönster, kvalmig vindslya – med en säng och staffli och några tavlor – ju de facto – kan ha större inflytande för K.s frigivning – än t.om. någon officiell person – han är nämligen hov-målare: hovet i denna tid varande bestående av meritokratins utbildade idioti.

Målaren förklarar:

Dessa motsägelser är lätta att förklara, det är här tal om två olika saker, om

det som står i lagen, och om det som jag har personlig erfarenhet av, det får ni inte förväxla. I lagen, som jag visserligen inte har läst, står naturligtvis å ena sidan, att den oskyldige frikännes, men å andra sidan står inte där, att DOMARNA KAN PÅVERKAS.

Denna sista satsmening stryker jag under – ty den står så oförblommerat fram, som en truism vi tar för självklar, men, som varje med inblick i systemet vet, är felaktigt. Det är den totala självsvåldigheten som regerar nämligen.

Målaren fortsätter.

Jag känner inte till något verkligt frikännande – det måste jag medge (har inte) någonsin (ha) bevitnat ett enda verkligt frikännande.

Förutom detta 'frikännande' som i Torellis erfarenhet aldrig skett fanns det två andra möjligheter.

Torelli: skenbart frikännande och uppskov.. skenbara frikännandet kräver en kort och koncentrerad ansträngning, uppskovet däremot en mycket mindre men långvarigare.

"Då är jag alltså fri" sade K. tveksamt.

"Ja", sade målaren, "men bara skenbart fri, eller, bättre uttryckt, temporärt fri. De lägsta domarna har nämligen inte rätt att slutgiltigt frikänna, denna rätt tillkommer endast den högsta för er, för mig och för oss alla helt ouppnåeliga domstolen. Hur det ser ut där vet vi inte och vill vi, i förbigående sagt, inte heller veta.

Vid ett verkligt frikännande ska handlingarna i processen fullständigt

skaffas undan; de försvinner helt och hållet, inte bara anklagelsen, utan också rättegången och till och med frikännandet förintas, allt förintas. Annorlunda vid det skenbara frikännandet. Med handlingarna i målet har det inte inträtt någon annan förändring än att de har berikats med intyget om den anklagades oskuld, men för övrigt avlägsnas de inte ur rättegångsförfarandet utan lämnas vidare till de högre domstolarna, kommer tillbaka till de lägre och pendlar med större eller mindre svängningar, med större och mindre stockningar. En vacker dag – ingen

väntar det – råkar en eller annan domare mera uppmärksamt ta handlingen i sin hand, bli varse anklagelsen, i detta fall ännu giltig och förordnar omedelbar häktning.

Jag har här antagit, att lång tid förgår mellan det skenbara frikännandet och den nya häktningen, det är möjligt och jag känner till såna fall, men det är lika möjligt, att den frikände kommer hem från rätten och där möts av utsända som ska häkta honom på nytt. Då är det naturligtvis slut med livet i frihet.”

Vad K. alltså är åtalad för, är att inte ha vetat sin plats i obeliskens rike av Phallos-dyrkan: att ha förhävt sin potentialitet genom att uppvakta tjejer som stod 'för högt' för honom på samhälls-stegen. Det skenbara frikännandet heter i Sverige att 'diagnosen tas bort' och 'den är på väg att få LRV-lagen avskriven'; sedan har vi uppskovet, vilket i Sverige betecknas av s.k. 'öppenvård':

Uppskovet består i att Processen för beständigt hålles kvar på det lägre stadiet. För att uppnå detta är det nödvändigt att den anklagade och

hjälparen, men i synnerhet hjälparen, oavbrutet står i kontakt med domstolen. Jag upprepar, att det här inte behövs ett sådant kraftuppbåd som när det gäller att utverka ett skenbart frikännande, men väl behövs det en mycket större uppmärksamhet – måste med regelbundna mellanrum gå till den domare som handlägger målet och försöka hålla honom vänskapligt sinnad; Processen avslutas visserligen inte, men den anklagade är nästan lika säkerställd mot en dom, som om han var fri - . Jämfört med det skenbara frikännandet har uppskovet den fördelen, att den anklagades framtid är mindre obestämd, han förblir skyddad mot den skräck, som de plötsliga häktningarna injagar, och behöver inte vara rädd för att vid tidpunkter, då andra omständigheter är så ogynnsamma som möjligt, behöva lassa på sig de ansträngningar och sinnesrörelser, som hör ihop med arbetet på ett skenbart frikännande.

Poängen är att den satanism som Josef

K.s fall blottar för läsaren – skulle ha varit i princip densamma om K. hade

varit en muslim som inte ens var ensam i enrum med en kvinna han inte var gift med. Satanismens avund skulle drabba en sådan person med:

'som en hund!' rungar slutraden ut när

K. fått kniven i hjärtat. ' det var som om skammen skulle överleva honom.'
"men saken är klar", sade K. "och din första tolkning var alldeles riktig.
Först då lämnade dörrvakten den förlösande upplysningen, när den inte längre kunde hjälpa mannen."

Processen skrevs under det brinnande första världskriget och sionisternas röda maktövertagande av Ryssland. Den absurda verkligheten i t.ex. Bela Kuns skräckvälde i Ungern 1919 och Tysklands enorma nederlag, och dess konkurs otroliga inflation.

Processen, är en grundbult för vår förståelse av samhällets sjukdom: ränta. Alla i systemet som har något inflytande med sin position i boken, ockrar på den information och hjälp – om än så relativ till sin omfattning. Ingen själv uppoffrar sig, alla tycks förakta idealism och leva undertryckta

av domstolsväsendets ideologier. Dessa tillfälliga irrbloss nämns dock ej alls i boken – vilket på sätt och vis är det som gör boken till en klassiker.
Dock till kanske viss del K. åtminstone i det att han är intresserad av att se slutet på den absurda Processen ser den också. Det är det sista han ser i livet. Den blänkande slaktar-kniven: 'som en hund!' det var som om skammen skulle överleva honom.

Som kontrast mot dom svenska myndigheternas ständiga trakasserier och olagliga arresteringar, kemiska torteringar och tillfälliga kastreringar, olagliga inlåsningsar på obestämd tid, mm. Så stod de kriminella invandrar gängens respekt inför Nils K.s Naqshbandi skola nu representerad av Jack Black och vari även August var medlem i, som ett smärre mirakel i jyssthet. Åtminstone i kontrast och jämförelse.

Allmänt sett begick dom dock stora grymheter; gruppvåldtakter av unga flickor, rån, sprängningar, och mord var och varannan dag, men när det gällde

August och andra troende i Nils K.s fotspår, så var de försiktiga.

Jack Black hade för några veckor sedan fått se prov på den enorma respekt som Nils K. lämnat efter sig, då han och Göran promenerat på en folktom del av stan, och ett gäng som haft span på avstånd kom upp bakom dem.. uppenbarligen med intentionen att råna dem. Då de sett Jack Blacks ansikte, sa en av dem: det är Jesus, låt oss gå här ifrån. Vilket de gjorde.

August träffade Yan vid midnatt i Hötorgets t-bane station. Han hade precis betraktat full månen ovan hustaken på Sveavägen. Uppfylld av åsynen precis som många förbipasseranden varit uppfylld utav åsynen av honom, kanske hade Yan varit en av dem, ty hon kom ned i t-baneperrongen från andra sidan precis som August.. Hon ställde sig snett framför honom och tittade över axeln bak på honom, precis som om hon var turist och förirrat sig om vägen. När August i ett tidlöst ögonblick mött

hennes kåta blick kom hon och ställde

sig bredvid honom. 'hej' sa han andlöst. 'hello' sa hon och log sitt asymmetriskt symmetriska leende som hon sedan skulle göra så många gånger. Det uppstod en paus då bägge älskarna liksom kände in varandra. Sen höll Yan fram sin telefon.

Han såg en karta över Stockholm på den, sen såg Yan litet besvärad ut, som en kvinna gör då hon precis ska till att ta av sig trosorna , blicken bara bedjande: jag måste ju göra det! , och ett: du svarar väl ja?, och Yan zoomade på kartan med sina fingrar. Vad dock August i verkligheten såg var att hon särade på fittan med fingrarna.

Den kvällen följde han Yan till 'mitt hotell' som hon påstod sig inte veta vägen till. Han var glad och skämtsam utan att behöva anstränga sig ett dugg ty den sexighet det fagra ansikte han beskådade nu och hennes attraktiva figur fick champagnen i sinnet att sprudla ur hans manliga natur. Flera gånger frågade Yan 'vad' han tittade på, och han svarade 'dig'. 'varför?' frågade hon då. 'för att du är vacker' svarade han varvid hon genast utbrast i en suck

i ett sött 'thank you'.

När de kommit upp från perrongen på den station Yan påstod sig vara begiven till, hade hon redan hunnit installera 'x' som Elon Musk döpt gamla Twitter till och lagt till August bland sina kontakter.

Hon sa plötsligt 'nu kan du inte följa mig längre', vilket gjorde August ställd, han hade ju inte intentionen att följa henne upp till hotell rummet i alla fall, men insåg på hennes uttryck att han inte behövde forska vidare i ämnet just nu, de skulle ju ändå höras på x. Han gick upp den andra trappan och såg henne gå där ensam i mörkret och tänkte: jag följde henne så här långt för att se att hon kom ordentligt fram, nu går hon där sannskyldigt i mörkret, hon döljer något men det är inte nåt farligt bedömer jag.

Hans antagande hade varit korrekt, nu hade Yan skickat sitt telefon nummer på x, och han ringde henne. Hon sa att hon inte kände sig riktigt bra och han gissade att det var för att det var en så grå dag. Hon sa när han frågade om de skulle träffas att hon inte var snygg

utan make-up. Han sa att det gjorde inget för hon var vacker, varvid igen Yan suckade fram sitt 'thank you' i en så söt röst hjärtat nästan smälte.

Han stekte lite succini och tog en bild han skickade till henne på maten i stekpannan, då kom en öppning: Yan skickade tillbaks en bild på en väldigt oattraktiv matlåda, och skrev att det varit det enda hon ätit idag. August medlidande uppväcktes så plötsligt, han ville att Yan skulle ha fin mat som han brukade äta också. Han skrev genast att han kunde köpa henne mat och gav sig snart i väg för att in fria löftet.

På vägen till den dyra lyx mataffären där August brukade handla så fick

han ett meddelande som fick han att känna den där softa träffen i hjärtat och i testiklarna, av bekräftat njutning. Yan skrev: I am on bed again.. Så visionen hade varit verklig då, för nu bara en timme sen då han haft kallfusion orgier med Yan Yan manifesterande sig genom fantasiförmågan. Han klickade dit ett hjärta, Yan hade bekräftat honom. När han kom till

stationen där de sist hade skiljts så skrev Yan att hon bytt hotell. Nu förstod han varför hon hade sagt till honom att stanna när de sist skildes på stationen: Yan hade nog hittat på vart hotellet låg medan hon först sneglade bak mot honom, så var det förstås och 'nya' hotellet låg givetvis vid Hötorget där han först hade sett henne.

Så var då gåtan löst för den här gången! Han gick så fort han kunde till hotellet och Yan kom ned och stod där förvåntansfull i korridoren. 'hi dear' var allt han sa och omfamnade henne, så att tyvärr måste han gå efter att ha lämnat henne påsen med lyxmatvarorna. Gick baklänges ut och deras blickar släppte inte varann. Det sista han gjorde innan dörren skulle skilja vyn av varandra åt, var en slängkyss åt Yan som stod där i hotell korridoren; pulserande av hjärtslagen. Nästa gång han ringde henne frågade hon om han 'ville ha 'o' ', och han sa 'ja' och gissade att hon menade orgasm. Han sms:ade med henne dagen de skulle träffas och hon skrev återigen att hon kände sig nedstämd och kunde

de gå till en kyrka eller så och be. Han mötte henne återigen i samma hotell korridor, hon var riktigt snygg i sin nya beiga trench coat, och han tog på den och sa: är den här ny?, varpå hon svarade: 'ja!, hur kunde du veta det!?!'. Han sa att han hade liknande intuitiva förmågor som mästare detektiven Sherlock Holmes i Arthur Conan Doyles böcker. När de kom till kyrkan frågade Yan om hur man skulle be, och han visade hur man korsade fingrarna tagande i hennes händer. 'så gör Kristna' sa han. 'är du kristen?' frågade hon igen och han svarade som tidigare att han var muslim. 'ska vi besöka din moske?' frågade Yan, 'måste jag täcka håret då?'. 'det finns dresser du kan ta på svarade August då

. Sen sa Yan 'jag ber så här?' och försjönk med sänkt huvud in i bönen. Efter 5 minuter tittade hon upp och sa sött 'förstår herrn?'. 'ja' sa August och kände med sin hand på hennes nu glödgheta händer, 'det var en kärleksbön'. 'älskar du mig?' sa då Yan direkt. 'ja' svarade August, alldeles lugnt men grumlig i tanken av

upphetsning. 'vad vill du göra nu?' frågade Yan, 'ta på dig' sa August direkt. 'vi är i en kyrka..' viskade Yan. August såg på henne och såg bara hennes pulserande kön och hjärta som slog för honom. 'jag kan se allting när vi gör det' sa Yan liksom i en dröm där allt man önskar sig blir verkligt. 'jag njuter mycket av dig' sa August. 'hur länge ska vi sitta här?' frågade Yan och såg honom i ögonen, han kände hela varelsen dras oemotståndligt mot henne, men Kraften från Allah som genomsyrade honom höll honom fortfarande på

rätt bana.

De gick ut och gick till IN UNDER, ett kulturcentrum i Gamla Stan som August var med och drev med de två andra 'prinsarna' som de tre kallades efter de övertagit den kulturella träffpunkten efter det att legenden som drivit verksamheten i 60 år på samma plats gått i graven. August ville kissa där. På vägen dit frågade genast Yan varför alla människor tittade på August. Hade han uppträtt på gatan där. 'aldrig' försäkrade August. 'o min Gud, alla tjejer tittar på dig!' upprepade Yan.

August förklarade hjälpligt att hans kändisskap var dolt och hemligt men att alla kände till det, Yan skulle komma att vänja sig och under tiden de skred fram mot Gamla Stan kunde August inte hjälpa sina händer som tog om Yan-Yans rygg och smekte hennes skinkor försiktigt. Varenda gång han gjorde det tryckte hon sig närmare; hon ville mer och mer. När de anlände till butiken och August låst upp, upptäckte han till sin lättnad att de två andra prinsarna var där, annars hade kanske toa besöket med största trolighet utmynnat i orgier med Yan- Yan. Efter det han kissat gick de ensamma ned i källaren, Yan-Yan ville höra honom spela piano. Han gjorde henne lycklig med det, sen ville hon se mer, och att han skulle ta foto på henne i olika positioner av lokalen, och efter varje kort session kom hon upp och tryckte sig mot honom varvid han återigen smekte hennes välformade skinkor med sin fria hand. Hon ville därvid att han skulle ta mer och mer bilder så att hon återigen och igen kunde komma upp och smeka sig mot

honom så nära, varvid han greppade igen om hennes stjärt och smekte mellan hennes ben, nedför de vackra formerna och där IN UNDER. 'du skakar' sa hon sött.. 'ja' sa han, 'det är för att du gör mig upphetsad'.

monoteismens pärla: kvalitet istället för kvantitet - den konstanta kampen mot den utbredande vulgaritet / där när kvaliteten väl fattats, kan vara flertaligt, superlativet, multiplicerat i 'spots of time'. / mitt konstnärskap kämpar mot den utbredande vulgariteten / mot okänslighet och dumheten, där dumhetspöbeln dyrkar tal som lika gärna kan genereras i databasen / och gäspar damppt, om du inte har dem, de rätta talen, i kvantitet / och livet mer och mer bestäms av själs- lös AI. Ett helvete av meningslöshet. / genom att jag idealistiskt slåss mot allmänna vulgariteten / finns det inga fula ord i författarskapet, även fast så kan verka i skenet.

August gick som vanligt runt 'skit- huset' så som han kallade "sjukhuset" som lekt en katt och rått lek av psykopatiska mått med hans stackars liv åratal nu. Han brukade ta 3 rundor runt det på sin "fri-gång", som var tillåtelse att vistas utanför 'skit-huset' utan att man behövde ha permissioner. Men, då fick man bara vistas på en utstakad bana omkring det, och inte 'avvika' utanför denna.

På vägen ut hade han träffat kräket, massmördaren, hjärntvättaren, manipulatore Kräket, som patienterna kallade honom, kräket som försökt mörda August tidigare då han tagit August till 'sin avdelning' efter det att August 'avvikit'. Det hade enbart varit genom Jesus Kristus förlösande ord, som August hade överlevt de upprepade övergreppen där Kräket beordrat ett tjug personal att spänna fast August och injicera honom med flertalet sprutor samtidigt. Hade August givit tappt på sitt liv då, hade dock Kräket inte fått något straff. I Landet som inte finns, var det inte straffbart

för 'tjänstemän' att göra fel, så enkelt hade det varit med det, och August hade blivit mördad, hade bara setts som ett i raden av misslyckade experiment dom senare skulle ha kallad 'vård-skada'. Åsynen av Kräket och att Kräket, så som tidigare, insisterat på att hälsa på August hade ekande effekter i August själ, där det tog honom mycket hårt. Han blev genast, efter det att han varit på topp humör hela dagen, mycket tagen; det var den astrala attacken från demoniska dimensionen som Kräket nu riktade mot August, med största sannolikhet eftersom Kräket, som den psykopat den var, inte stod ut med att August inte hade hälsat tillbaka då de råkat setts, och liksom inte kunde släppa det på sin sida av tråden. Nu hade Kräkets hjärna börjat spinna som attans, och antagligen var det enda judedjäveln kunde tänka på, var hur den skulle göra illa August, imorgon, i veckan, eller nästa månad eller så.. August tog fram sitt radband och gjorde Zikhr Allah, och det hjälpte till viss del, liksom ett våtservett kunde svalka en feber

svettig panna.

Han gick på toaletten efter att ha tagit ett varv runt skit-huset: ett långt varv var ca 1,3 kilometer. När han kom ut ur toaletten sprang han rakt in i den 'psykiater' som numera hade hand om honom, rakt över slussen från där Kräket hade försökt mörda honom. Den plötsliga åsynen gjorde att August i överraskningsmomentet hälsade glatt tillbaka på denne, men när denne frågade hur det var, så påmindes han igen om det trauma han likt tunnelseende drabbats av pga. åsynen av Kräket, och han sa: 'det är hyfsat'. 'Då ses vi på Torsdag då..' sa denna varelse till August. 'Ja det gör vi', svarade August tillbaka. Nu stod de vid ytterdörren, och varelsen tycktes vänta, han var först, kanske väntade han sig att August skulle öppna dörren åt honom. Men August orkade inte några större moment just nu då han var inne i tunnelseendet den post traumatiska stressen orsakat. Med motvilja kickade varelsen upp dörren och August gick åt sitt håll. Men

traumat fortsatte mala på, och nu var även denna varelse involverat i det. Han hade tydligen blivit arg över att August inte varit mer tillmötesgående, och precis som Kräket, så var dessa maktgalna varelser sjukdomen i sig.

Dom sysslade uppenbarligen med svartmagi, ja, dom trollband nerverna hos sina offer, genom neurolepticum, piller eller sprutor, och sedan bröt dom ned offren år efter år, i absurda anklagelser och medvetna misstolkningar. Hela samhället hade blivit en enda stor kriminell organisation, en drog-kartell av maffia verksamhet. Men August hade inte tid att tänka mer på det, ty, tunnelseendet var nu än mera påträngande.. Han fick tydligen inte vara nedstämd av valid orsak.

Den ansvarige psykiatern - varelsen som August endast orkat kalla honom i sina tankar, påverkat av den post traumatiska stress åsynen av Kräket orsakat - var dock bättre än August i sin molokenhet uppfattat av honom vid det spontana mötet. Han var

professionell och gjorde skillnad på sak och sken - och uttalade sig som psykiater om August till rätten: 'August har sen han kom till min avdelning skött sig prickfritt och perfekt - han är väldigt populär bland personalen - och blev snabbt det efter han kommit till oss.. - han kom till oss för att han - precis som med flera andra doktorer på huset - haft konflikt med en doktor som faktiskt konstigt nog utförde övergripande inskränkningar trots att denne bara vikarierade 1 vecka för hans ordinarie.. Både jag och hans ordinarie tvivlar dock på att August lider av skizofreni.. - dels så har det gått långa perioder då han varit utan medicin som han uppenbarligen inte återinsjuknat i psykoser - och dels har vi en sådan period under heldygns observation här på huset - där han under ett helt år inte utvecklade några psykotiska symptom överhuvudtaget, trots att han var helt medicin-fri. Psykologen som gjort en grundlig nu nästan 1 år lång utredning om honom tvivlar på diagnosen och har kommit fram till en alternativ

förklaringsmodell för dem problem August hamnat i - också där ospecificerat, fast istället för skizofreni, personlighets syndrom. Det är mycket A-typiskt att efter en så lång sjukdomsprocess som det att lida av skizofreni i 20 år att ha sådana färdigheter - både stresstålighet och enorm måste jag säga social kompetens och allmän funktions nivå som August visar upp och som är bevisligen observerade - efter en så lång sjukdomstid med en så pass allvarlig diagnos, jag skulle säga omöjligt.

Därför tror vi, både jag och hans ordinarie läkare Amalia, inte att August lider av skizofreni, utan av personlighets syndrom. Allmänt sett har vi satt ut risperdal som hopp-in- doktorn August ligger i luven med - satte in - som det verkar helt omotiverat - och sen vi satte ut den har vi enbart sett förbättringar. Sen har han 5 mg zyprexa - det är nästan ingenting som dosering - NÄSTAN INGENTING - och han har därefter bara visat sig förbättrad och välfungerande. Ifall han

hade haft psykos hade vi upptäckt det vid det här laget. I öppenvården kommer han få Amalia, en läkare som han tycker om - så vi har löst det på

det sättet. Och vi planerar då sätta ut medicinerna helt och hållet för att se om vi återigen kan konstatera att det fungerar lika bra som det är han observerades här helt utan medicin. August var mycket nöjd med doktors utläggning.

Doktor fortsatte: ifall man hittar en kompromiss med August så fungerar det komplikations-fritt: vilket det gjort nu senaste tiden sen han kom till min avdelning, han haft mycket permissioner - ifall man går i klinch så blir det problem. Detta sista återupprepade August inför rätten då det var dags för "sak kunnige" att ställa några frågor till honom som vanligtvis var till för att kunna få stoff att döma den anklagade med ad infinitum med 6 månaders intervall, till 6 månaders ytterligare plåga i skenrättegångarnas faradis. På frågan vad August själv trodde att han hade för diagnos. Efter den korta utfrågningen började den

"sak kunnige" tröska på - men då han blev upplyst att August inte hade särskild utskrivningsprövning och sålunda inte behövde rättens godkännande för att August skulle bli utskriven eller få utökade friförmåner - så slutade han tröska på och sa rätt och slätt 'jag lämnar det där'.

På vägen ut från skenrättegången fick August träffa den för honom kära doktor Amalia - en kvinna född samma år som honom och i samma stjärntecken - hon satt där strålande vacker och log som solen då han steg in i rummet. Här var hon alltså som han blivit kidnappad från när Mara Korsfästarsson rövade honom till nuvarande avdelningen. Hon sa genast 'vad fin du är!' och frågade när han kommer till öppenvården till henne. '1sta veckan i September så som vi bestämt' sa han och tryckte hennes hand. Medan han gick upp till avdelningen igen kände han lyckan stiga till kinderna: hans vänner här på skit-huset hade verkligen tillsammans lyckats värja en dödlig attack mot hans person återigen - från dom sinnessjuka

mass-mördarna. Det var lyckat det - och med dem orden på sina läppar somnade han senare - för att vakna till en ny dag - en ny lycka. Hans tillförordnade advokat ringde dagen därpå och ville förhöra sig om hur han tyckt förhandlingen gått - och efter litet småprat kom de in på "sak kunnige" och hans gallimatias: 'men jag hörde - efter det du gått - hur de pratade med varandra - och båda sa att 'det där är ju inte skizofreni' '- det fick en glöd att sprida sig av lycka till Augusts kinder.

Jack Black 6 Mars 2024

Vad kritikerna sagt:

'this - is the single best piece - I've seen written on psychiatry - much better - than all those articles in Svenska Dagbladet and Dagens Nyheter...'

Tillägg från Izzy Young innan publiceringen av kommentaren: (Written on psychiatry as practiced in hospitals today...)

Israel G. Young, Folklore Center, våren 2012

'nämen! det här skulle du ju kunna få pris för!... '

Viveka Maria Vogel, Mosebacke - sommaren 2012.

'riktiga poeter som du, brukar bli erkända först efter sin död, eller, om 40 år - eftersom det är du!'

Viveka Maria Vogel, Tiffanys Svartensgatan, kl. 18.45, oktober 2013

'Du är lika egen som Gullberg eller Setterlind det är du ensam om i Sverige... ' Ann Mari Fröier 'menar du - att den store poeten Marko inte kan... - ' Ann Mari Fröier - Älta, sommaren 2012,

'nämen - menar du - att du skrivit det här!... - ja... - då måste jag säga... '
(Torsten (Föllinger) - tittar som om han inte trodde sina ögon...)

Torsten Föllinger - Ringvägen 2008-2010

'du - kan väl skriva ned litet - utav mina

berättelser - det hörs - att du har sting i tanken... '- Torsten Föllinger - vår 2008

'tack Markus för allt du skickat till mig.... - / du skriver rakt och ärligt och med väl valda ord...' Odd Zscheidrich - kansliet - Svenska Akademien 'Det går med blixstens hastighet då du skriver' – Odd Zscheidrich
– Carl 16de Gustavs kammarherre och ceremonimästare

'liknar Immanuel Kant...' 'Strindberg!'

'Du är ett geni!'

'Du är helt frisk!, det är de andra som är sjuka!' Tadeo Alvarado 2008-2020 - hjärnkirurg - frimurare.

Är 'doktorernas doktor' (enligt frimurar- illuminaten Ernestus von Renteln...)

Mellqvist café - 2008-2020 - Stockholm

'Prova att sätta 'von ' framför 'Beijar-Mellin ' - många författare var inte alls adelsmän - till börd

- ifrån början - de - började bara använda det som prefix - tills de blev benämnda så. '

Alex de Belfort - Gamla Stan - våren 2011

'Tack Markus, för att jag ännu en gång fått komma i tillfälle att ta del av ditt litterära skapande!

Jag har under tisdagskvällen läst och levt mig in i ditt verk och dessutom helt glömt omvärlden så, att när ridån gått ner, jag förbryllad såg mig

omkring, bara för att mötas av den mer än familjära anblicken av Eddies affär!

Äkta konst kan ha den verkan...!

Lyckosam fortsättning i detta och gott mod. Önskar dig

Alex' de Belfort, någonstans 2010-2015, Gamla Stan

Till Marcus Beijar-Mellin

Tack Marcus för att du givit mig tillfälle att i lugn och ro här i den sommartomma butiken, ta del av din märkligt fångslande diktning!

Jag finner varje dikt vara fylld av sin egen särskilda stämning och du själv också på ett påfallande sätt närvarande i din poesi. Där finns förvisso både stråk av solljus och nattligt mörker, precis så som det är för oss jordevarelser. Ja, jag kan ju bara uppmana dig att fortsätta med din diktargärning och med att vara trogen dess särart och klanggång. Lycka till! Jag vill önska dig allt gott! – Alex de Belfort

'Markus är en begåvad skald och musiker.' -

Henning Witte, whitetv.se

'ja... - det är många som försöker!... ' - Birger Löwenhielm på besök i ateljén i Ekhagen

'liknar Vaclav Havel... ' Per-Arne Wahlgren - Ekhagen - Naturhistoriska Riksmuseet - våren 2010

'du träffar precis på pricken - vartenda ord va... '

Svante Säverman - Södermalm

'antingen - är du för bra - bara det - att ingen upptäckt det ännu - eller - så - är du inte tillräckligt bra - bara det att vi inte upptäckt det ännu... ' Björn Kelén; Södermalm - sommaren 2007 (efter att ha hört några tonsatta dikter utav Nils Ferlin...)

'Torsten - hade åtminstone de två sista han var i det här livet, Markus diktsamling stående i skåpet i sin tambur... ' Christer Colt - Folkkulturcentrum 7 Mars 2012

Tack för din bok – uppskattar att jag fick den i min hand. Den känns mycket viktig, för jag tror inte att folk känner till hur "Beroende" kan verka i kropp och själ.

Du skulle kanske kunna göra en monolog som kan brukas på scenen.

Hoppas din bok kommer ut ordentligt. Jag menar att den placeras både på Akademiska och Pressbyråer.

Den är värd mycket!

Hälsningar Axelle Axell (citat ur brev från Axelle Axell)

'du fick bra kritik!...' - som Mimmi Strandell sa - när jag berättade att "psykiatrin" förföljt mig - sedan utgivningen utav 'Kärleken till kärleken' -

men - detta är kanhända - inte en fråga om orsak & verkan...

överklasstricket se på klockan

istället för att märka tiden... -

'ja...- det här --är bättre än vad jag kan skriva...'

Björn Ranelid; våren-sommar 2010 - utanför stadsbiblioteket, efter att jag läst denna dikt.

Stockholmspoeten Markus Beijar-Mellin

har nu även debuterat som trubadur. CD-skivan "Till Unielle" är fylld av egenhändigt tonsatt kärlekslyrik. Som artist i tonernas värld skapar Markus intuitivt med total integritet, inre idéstyrka och tro på sin sak i en tät ödesmättad ärlig närvaro. Han låter oss följa honom in i själens svartaste bråddjup samtidigt som han bemästrar konststycket att hålla lyssnaren på ett halster i modigt självutlämnande skira, sköra, subtila, oefterhärmligt spöklikt modulerade stämningar, vilka går över i hans haikudiktsliknande trygga tillit till de existensiella kärleksögonblickens skönhet. Ta dig litet tid att lyssna dig in i denne okonventionelle trubadurs gripande klangvärld.

Björn Svensson (fridomkyrkoorganist på Stora Essingen)

När det går lätt är det rätt: DJ Clea

Citat: Mikael Karlsson X 2 Maj 2024

"Allt faller för att vi lever i en inverterad meritokrati. Hur det kan ha skett är genom att oduglingarna kan omfördela resurser från värdeskapande människor och genom det kan de fortsätta att vara värdelösa utan att massan upptäcker att de faktiskt rakt igenom är värdetärande. De stjäla så pass mycket resurser från oss andra att de kan köpa sig yttre attribut och värdelösa titlar från värdelösa skolor och sedan använda detta som bevis för att de är de verkliga vinnarna. Titeln "Statsminister" likställer jag med en sherifstjärna från Hobbex. En juristexamen likställer jag med ett diplom som bästa lägervakt och pålisen som skickligaste skolgårdsmobbare. Allt är bara påhittat och saknar existensberättigande. De har byggt en Truman Show och tvingar oss andra att ta den på allvar. Vilken jävla soppa! Gör skatt stöld igen och återinför meritokratin innan ALLT faller."